

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

ISSN 2367-7759

Брой 4 (79), юли 2019 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода май и юни 2019 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД предостави на Народното събрание и на Европейската комисия статистическа информация в съответствие с изискванията на ЗЕС	3
Съветът на ЕС прие заключения относно запазването на данни за целите на борбата с престъпността	4
Европейският комитет по защита на данните отчете постигнатото по отношение обработването на жалби и запитвания	5
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	6
Проведени специализирани обучения на Длъжностни лица по защита на данните в публичния сектор по проект, съфинансиран от Европейската комисия (проект T4DATA)	8
Проучване на предизвикателствата пред малките и средни предприятия и техните асоциации при прилагането на GDPR по проект, съфинансиран от Европейската комисия (проект SMEDATA)	9
Проведено обучение за служители на партньорите по проект, финансиран по програма “Еразъм+” на ЕС (проект e-OpenSpace)	10
Участие на КЗЛД в Експертна група за безопасен интернет за деца	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	54

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД ПРЕДОСТАВИ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ И НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ СТАТИСТИЧЕСКА ИНФОРМАЦИЯ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА НА ЗЕС

В изпълнение на разпоредбата на чл. 261а, ал. 5 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) ежегодно, до 31 май, Комисията за защита на личните данни предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия обобщена статистическа информация за предходната календарна година относно случаите на предоставяне на трафични данни на компетентните органи за нуждите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления, както и за осъществяване на операции по издирване и спасяване на лица. Информацията се изготвя въз основа на постъпилите данни от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, относно:

- случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи;
- времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;
- случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

По данни от Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения (чл.33, ал.1, т.1 от ЗЕС), броят на предприятията към 08.05.2019 г. е **1124**. През 2018 г. **117** предприятия са подали информация в КЗЛД, което е с 24 повече от предходната 2017 г., но продължава трайната тенденция за сериозно несъответствие на общия брой задължени субекти с броя на предоставилите на КЗЛД ежегодна статистическа информация. Това би могло да се обясни с разбирането на задължените предприятия, че законовото им задължение възниква единствено при наличие на конкретни искания за достъп до информация през отчетната година.

По информация от най-големите предприятия, които по принцип са адресат на искания за достъп до трафични данни, най-честите причини за непредоставена информация, са искания, които не са оформени по законовия ред; искания извън посочените в ЗЕС срокове или искания, подадени от неоторизирани субекти.

Запазва се тенденцията, случаите на поисканата и предоставена информация за „Данни относно мобилни мрежи или услуги“, да е доминираща в сравнение с другите видове услуги.

В качеството си на наблюдаващ орган по Глава Петнадесета от ЗЕС, през лятото на 2018 г. КЗЛД актуализира издадените от нея Задължителни указания по чл.261а, ал.3, т.2 от ЗЕС. Измененията са в посока прецизиране на попадащите в обхвата на указанията на КЗЛД субекти, в съдържанието на поддържаните от тях регистри, както и в произтичащите от нормативната уредба задължения за предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги. В резултат на актуализацията на указанията в Образеца за предоставяне на обобщена статистическа информация, отпадна задължението на предприятията да предоставят статистически данни относно услугите „интернет телефония“ и „интернет е-mail“. **Актуализираните указания са публикувани на интернет страницата на КЗЛД в раздел „Насоки“, подраздел „Трафични данни“.**

По време на Българското председателство на Съвета на ЕС през 2018 г. продължи обсъждането на темата, свързана със съхранението на трафични данни за целите на разследването и разкриването на конкретни престъпления, в това число и терористични атаки. Въпросът бе разискван в рамките на Работна група „Защита на данните и обмен на информация“ (DAPIX) във формат „Приятел на председателството“ - „Съхраняване на трафични данни“. Основните приоритети на групата бяха свързани с установяването на критерии, свързани с ограниченото съхранение на данни, както и обменът на информация по отношение на националните законодателства на държавите членки и правоприлагането. Концепцията за ограничаване на категориите данни цели проучване дали данните, които не са стриктно или обективно необходими за целите на предотвратяването, наказателното преследване и защитата на обществената сигурност, могат да се изключат от рамката за запазването на данни.

Въпросът, свързан със съхранението на трафични данни, продължава да се разглежда в контекста на текущите преговори за приемането на Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно зачитането на личния живот и защитата на личните данни в електронните съобщения и за отмяна на Директива 2002/58/ЕО (ePrivacy Regulation).

СЪВЕТЪТ НА ЕС ПРИЕ ЗАКЛЮЧЕНИЯ ОТНОСНО ЗАПАЗВАНЕТО НА ДАННИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА БОРБАТА С ПРЕСТЪПНОСТТА

На 27.05.2019 г. **Съветът на ЕС прие заключения относно бъдещите стъпки във връзка със запазването на данни от електронните комуникации за целите на борбата с престъпността.**

В документа се отбелязва, че за да се противодейства ефективно на престъпността в наши дни, е важно доставчиците на услуги да запазват определени данни, освен тези, събирани стриктно за целите на тяхната стопанска дейност, които могат да бъдат разкривани при определени строги условия за целите на борбата с престъпността.

Едновременно с това, съгласно тълкуване на Съда на Европейския съюз, запазването на данни може да нарушава основни права на личността и по-специално – правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. През 2014 г. и 2016 г. Съдът на ЕС забрани на ЕС и неговите държави членки да определят правила, които биха довели до общо и неизбирателно запазване на данни. Поради това всички обсъждания на този въпрос се ръководят от това колко е важно да се осигурят ефективни инструменти за борба с престъпността, от една страна, и необходимостта от зачитане на основните права, по-специално правото на неприкосновеност на личния живот, защита на личните данни, недискриминация и презумпция за невинност, от друга страна.

В заключението на Съвета на ЕС се подчертава, че *„Цел от общ интерес е да се води борба с престъпността, за да се поддържа обществената сигурност и да се обезпечи личната сигурност като предпоставка за гарантиране на основните права. Поради това е целесъобразно да се определят пропорционални, необходими и прозрачни задължения за запазване на данни от страна на телекомуникационните оператори и доставчиците на услуги, за да се отговори на оперативните нужди в областта на правоприлагането. Тези режими за запазване на данни трябва*

да предвиждат достатъчни гаранции за основните права, залегнали в Хартата, по-специално правото на неприкосновеност на личния живот, защита на личните данни, недискриминация и презумпция за невиновност.“

Безспорно е важно да се гарантира наличност на данните, необходими за провеждането на разследвания в борбата с тежката престъпност, включително тероризма. Съветът на ЕС търси решение на предизвикателствата, произтичащи от липсата на режим за запазване на данни на ниво ЕС. В тази връзка в заключението се посочва, че „*че наличието на различни правни норми в областта на запазването на данни може да доведе до ограничения, свързани със сътрудничеството и обмена на информация между компетентните органи при трансгранични случаи.*“ Отправя се призив за „*мерки за осигуряване на адекватни ресурси на правоприлагащите органи на държавите членки и Европол, в т.ч. чрез обединяване на оборудване, засилени партньорства с частния сектор, междуведомствено сътрудничество и по-добър достъп до данни.*“

Съветът на ЕС възлага на Европейската комисията да събере допълнителна информация и да организира целеви консултации като част от всеобхватно проучване на възможните решения за запазването на данни, включително разглеждане на възможността за бъдеща законодателна инициатива, като се вземе предвид съдебната практика на национално ниво и на ниво ЕС. Едновременно с това, в своето заключение Съветът подчертава, че за запазването на данните от особено значение са правилата на приложимата към момента Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (ePrivacy Directive), реформираната правна рамка на ЕС и по-специално Регламент (ЕС)2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) и Директива (ЕС) 2016/680 (Директива за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност), както и текущите преговори по предложението на Комисията за новия Регламент относно зачитането на личния живот и защитата на личните данни в електронните съобщения и за отмяна на Директива 2002/58/ЕО (ePrivacy Regulation).

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТЧЕТЕ ПОСТИГНАТОТО ПО ОТНОШЕНИЕ ОБРАБОТВАНЕТО НА ЖАЛБИ И ЗАПИТВАНИЯ

European Data Protection Board

На 22 май 2019 г., няколко дни преди първата годишнина от започване прилагането на Регламент (ЕС)2016/679 (GDPR), Европейският комитет за защита на данните направи отчет на постигнатото относно обработването на жалби и запитвания.

Още от първия ден на започване прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679, в специален „регистър на случаите“ („case register“) на информационната система на вътрешния пазар (IMI), бяха вписани първите трансгранични случаи. Този раздел на IMI служи за обмен на информация по случаи с трансграничен характер в сферата на защитата на личните данни, при които се прилагат заложените в Регламент 2016/679 нови процедури за съгласуване и сътрудничество. Към момента на изготвяне на отчета на Комитета, в този регистър са вписани общо 446 трансгранични случая. 205 от тях са довели до започване на производство от водещ надзорен орган (чл. 56 и чл. 60 от Регламент 2016/679), т.е. стартирана е процедурата „Обслужване от едно гише“. Към момента на изготвяне на отчета са постановени 19 решения на водещ надзорен орган.

На национално ниво повечето надзорни органи отчитат увеличение на запитванията и жалбите в сравнение с 2017 г. Над 144 000 запитвания и жалби и над 89 000 уведомления за нарушения

на сигурността на данните са регистрирани от надзорните органи на ЕИП през първата година от прилагането на Регламента. Приключените случаи са 63%, а по 37% работата продължава.

Въз основа на информацията, подадена от 27 страни, общият брой случаи е 281 088 – 144 376 жалби, 89 271 уведомления за нарушаване на сигурността на данните и 47 441 други случаи. *На национално ниво се отчитат според статуса на изпълнението им 62.9% приключени случая, 37% неприключени и 0,1% обжалвани.*

Увеличаването на броя запитвания и жалби се обяснява с повишаване на осведомеността на физическите лица относно правата им по отношение на защитата на личните данни, както се вижда от изследване на Евробарометър от март 2019 г., в което 67% от анкетираните граждани на ЕС са посочили, че са чували за Регламент 2016/679, а 36% са посочили, че добре знаят за какво се отнася Регламента. Освен това, 57% от анкетираните граждани на ЕС са посочили, че знаят за съществуването на публичен орган в тяхната държава, отговорен за защитата на правата им относно защитата на личните данни, макар че само 20% да знаят точно коя е тази институция в съответната държава. Този резултат показва увеличение с 20 % в сравнение с резултатите от Евробарометър за 2015 г.

Органите по защита на данните на ЕИП отчитат, че макар процедурите за сътрудничество да са надеждни и ефективни, те изискват много време и ресурси – органите трябва да провеждат разследвания, да спазват процедурни правила, да координират и обменят информация с други надзорни органи.

Във връзка с отчета за изминалите 12 месеца от започване прилагането на Регламент 2016/679, председателят на Европейския комитет по защита на данните, д-р Андреа Йелинек, заявява: „Това беше предизвикателна първа година, но постигнахме целите, които си поставихме, и възнамеряваме да поддържаме както работата, така и темпото. По-рано тази година Европейският комитет по защита на данните прие своята работна програма за 2019 и 2020 г. Не на последно място, ние искаме да продължим да слушаме и да работим заедно с хората, които могат да ни дадат най-доброто познание за ежедневната практика по обработването на данни. Амбициозна програма, но съм сигурна, че ние, като европейски органи за защита на данните, ще открием все повече и повече синергии, които ще увеличат нашата ефективност.“

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През месеците май и юни 2019 г. се състояха две пленарни заседания на Европейския комитет по защита на данните.

На проведеното на 14 и 15 май **10-то пленарно заседание** Комитетът избра свой нов заместник председател – Алейд Волфсен, председател на холандския надзорен орган, който заедно със заместник-председателя Венцислав Караджов ще подпомага председателя д-р Андреа Йелинек през следващите години. Във връзка с това председателят на Комитета заяви: „Общественият интерес към защитата на данните е най-висок за всички времена. Очаквам с нетърпение да работя с Алейд и Венцислав, за да ангажираме по-широка общност от заинтересовани страни за защита на данните.“

На заседанието бяха определени представителите на Европейския комитет по защита на данните, които ще участват в третия годишен преглед на споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ (Privacy Shield). Това ще бъдат представителите на България, Австрия, Франция, Германия, Унгария и на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Комитетът изготви отговор на писмо на евродепутат относно споделянето на лични данни на водачите на МПС с производителя на автомобила и трети страни, без изрично, специфично и информирано съгласие на водача, и без релевантно нормативно основание. В отговора си Комитетът подчертава, че неговите членове и техните колеги, участващи в Международната конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността (ICDPPC), са приели през 2017 г. **Резолюция за защита на данните в автоматизирани и свързани превозни средства**, както и че предшественикът на Комитета – Работна група по чл. 29, е изразила **Становище 3/2017 относно обработката на лични данни в контекста на Кооперативните интелигентни транспортни системи (C-ITS)**. Въпросът ще бъде разгледан и в съответствие с работната програма на Комитета за 2019-2020 години.

На състоялото се на 5 и 6 юни **11-то пленарно заседание** бяха приети Насоки относно кодексите за поведение, Приложение към Насоките за акредитация и **Приложение към Насоките за сертифициране**.

Приета бе окончателната версия на **Насоките за кодекси за поведение**. След проведено обществено обсъждане, в текста бяха включени пояснителни точки. Целта на документа е да се предоставят практически насоки и съдействие за тълкуване във връзка с прилагането на членове 40 и 41 от Регламента. Насоките имат за цел да помогнат за изясняване на процедурите и правилата, свързани с предлагането, одобряването и публикуването на кодекси за поведение, както на национално, така и на европейско ниво. Тези насоки следва да действат и като ясна рамка за всички компетентни надзорни органи, Комитета и Европейската комисия, за да оценяват по еднакъв начин кодексите за поведение и да рационализират процедурите, включени в процеса на оценяване.

Комитетът прие окончателен вариант на **Приложение към Насоките за акредитация**. Целта е да се предоставят насоки за начина на тълкуване и прилагане на разпоредбите на член 43 от Регламента. По-специално, те имат за цел да помогнат на държавите-членки, надзорните органи и националните органи по акредитация да създадат принципна и хармонизирана база за акредитацията на сертифициращите органи, които издават сертификат за съответствие с Регламента. В приложението са дадени насоки за допълнителните изисквания относно акредитацията на сертифициращите органи, които да бъдат въведени от надзорните органи. Тези допълнителни изисквания, преди да бъдат приети от надзорните органи, трябва да бъдат представени на Европейския комитет за защита на данните за одобрение съгласно член 64, параграф 1, буква в).

Комитетът прие окончателен вариант на **Приложение 2 към Насоките за сертифициране**. След проведените обществени консултации бяха добавени някои аспекти към определени раздели. Основната цел на тези насоки е да се определят всеобхватни критерии, които могат да се отнасят до всички видове механизми за сертифициране, издадени в съответствие с чл. 42 и чл. 43 от Регламента. В приложението се посочват въпроси, които надзорните органи за защита на данните и Комитета ще вземат под внимание и ще прилагат при одобряване на критериите за сертифициране. Списъкът не е изчерпателен, но представя минимума въпроси, които трябва да се имат предвид.

Документите, приети на пленарните заседания на Комитета, подлежат на необходимите правни, езикови и форматиращи проверки, след което се публикуват на **уебсайта на Европейския комитет по защита на данните**.

ПРОВЕДЕНИ СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ОБУЧЕНИЯ НА ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР ПО ПРОЕКТ, СЪФИНАНСИРАН ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

Като част от дейностите по проект T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers по програма „Права, равенство и гражданство” на Европейския съюз, бяха организирани и проведени 4 специализирани обучения за длъжностни лица по защита на данните в публичния сектор. Над 350 представители на централната администрация, местната власт и държавния сектор от икономиката взеха участие в регионални семинари в градовете Бургас, София, Пловдив и Велико Търново.

В рамките на две седмици, в периода между 30 май и 7 юни 2019 г. представители на КЗЛД представиха практическото приложение и тълкуване на Общия регламент относно защитата на данните, конкретните задачи и правомощия на длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор, казуси от практиката на Комисията, както и тенденции в сферата на защитата на личните данни.

Обучителното събитие в гр. София беше открито от г-н Венцислав Караджов, председател на КЗЛД и заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните, който представи усилията, които Комисията и нейната администрация полагат в разясняване на правилата за защита на личните данни. Той подчерта ясните ангажименти на Комисията за предоставяне на цялостни решения за превенция в сферата на защита на личните данни: *„Приоритет за следващите 5 години е изграждането на Националния обучителен център за защита на личните данни към КЗЛД, заедно с все по-активната роля, която представители на КЗЛД имат в съвместните общоевропейски инициативи за защита на личните данни.“*

Предвид изявения интерес към специализирани обучения за длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор, е планирано организирането на три допълнителни регионални събития във втората половина на годината. Информация за тях ще бъде публикувана на интернет страницата на КЗЛД в секция „**Информационна кампания**“.

Проект „T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers” е съфинансиран по програма „Права, равенство и гражданство” на Европейския съюз с номер на договор 769100 – T4DATA – REC-DATA-2016/REC-DATA-2016-01.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship Programme of the European Union (2014-2020)

ПРОУЧВАНЕ НА ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА ПРЕД МАЛКИТЕ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ТЕХНИТЕ АСОЦИАЦИИ ПРИ ПРИЛАГАНЕТО НА GDPR ПО ПРОЕКТ, СЪФИНАНСИРАН ОТ ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

Комисията за защита на личните данни е координатор на международния проект „SMEDATA“, съфинансиран от Европейската комисия по Програма „Права, равенство и гражданство 2014 – 2020“ на Европейския съюз. В рамките на изпълнението на проекта SMEDATA е предвидено и бе проведено проучване, чиято цел е да събере информация за предизвикателствата, които имат микро, малките и средните предприятия (МСП) и техните асоциации.

Основната цел на проекта SMEDATA е да гарантира ефективното прилагане на GDPR, чрез повишаване на осведомеността, мултиплициращо обучение и изграждане на устойчив капацитет за МСП. Представителите на МСП и техните асоциации бяха поканени да се включат в анонимно проучване чрез попълване на изработените по проекта анкети и провеждането на интервюта с представители на сдружения на МСП в България и Италия. Изследването беше проведено в периода март 2019 – април 2019 сред над 730 представители на целевите групи по проекта. Въпросниците идентифицираха нуждите от разбиране и прилагане на Общия регламент относно защитата на данните (GDPR) сред целевите групи.

Резултатите от проучването станаха основа за разработването на предвидените по проекта учебни и лекционни материали в помощ на МСП, инструмент за самооценка и повишаване на осведомеността, както и мобилно приложение за гражданите и бизнеса.

По проекта SMEDATA бяха публикувани два доклада, които обобщават резултатите от проведените анкети за GDPR съответствие на малките и средни предприятия. Първият доклад предоставя обширна оценка на нуждата от обучение и осведоменост на двете целеви групи – МСП и правните специалисти, докато вторият доклад доразвива получената обратна връзка, свързана с планираното разработване на инструмента за самооценка и осведоменост.

Прегледани бяха резултатите от изследването в детайли, така че да може същите да се вземат предвид при провеждането на обучения, които да са адаптирани и да отразяват нуждите на целевите групи. Беше взето предвид до каква степен представителите на целевите групи са информирани и наясно с новите изисквания на Общия регламент относно защитата на данните и начина, по който те ги засягат. Партньорите взеха предвид идентифицирането на специфични области от GDPR и новата правна рамка за защита на личните данни, които са предмет на особен интерес.

С цел да се създаде ефективно и полезно обучение, беше разработена обучителна методология с четири модула: повишаване на осведомеността за МСП, обучение на обучители за МСП и техни сдружения, повишаване на осведомеността за правните специалисти, работещи с МСП, обучение на обучители за правни специалисти, работещи с МСП и техни сдружения. Обучителните модули са съставени от следните 10 обучителни секции: „Понятието за “лични данни”“, „Предоставяне на информация на субектите на данни“, „Правни основания за обработване на лични данни“, „Обработване на лични данни в контекста на наемането на работа“, „Права на субектите на данни“, „Понятията за “администратор”, “обработващ” и “съвместни администратори”“, „Трансфер на лични данни към трети държави или международни организации“, „Длъжностни лица по защита на данните“ и „Осигуряване на сигурност на личните данни“.

Въз основа на резултатите от проучването, се направи заключението, че МСП най-често срещат предизвикателства, свързани с прилагането на Общия регламент при:

- Оценяване на риска за личните данни и избор на адекватни мерки за сигурност за защита на личните данни;
- Осигуряване на достатъчни бюджет и човешки ресурси за прилагането на GDPR;
- Извършване на картографиране на данните и „гар“ анализ и непрекъснат контрол над съответствието.

Проучването осигури ясна картина за най-важните и всеотрасови механизми за осведоменост, приложими в различните икономически сектори:

- Публикуване на GDPR наръчници и инструкции за МСП;
- Разработване на софтуерни инструменти и стандартизирани шаблони;;
- Организиране на специални обучения за МСП. Осведомителни събития (конференции, семинари и др.) също са сред механизмите, важни за МСП.

Повече информация за проект „SMEDATA“ може да бъде открита на интернет страницата на проекта: <http://smedata.eu/index.php/bg/>.

Проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“ е съфинансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 814763 — SMEDATA — REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017. Проектът е с продължителност 2 години. Общата му стойност е 1 089 961,92 лева (557 288,68 евро).

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship
Programme of the European Union (2014-2020)

ПРОВЕДЕНО ОБУЧЕНИЕ ЗА СЛУЖИТЕЛИ НА ПАРТНЬОРИТЕ ПО ПРОЕКТ, ФИНАНСИРАН ПО ПРОГРАМА “ЕРАЗЪМ+” НА ЕС

Стартиралият на 1-ви септември 2017 г. проект „e-OpenSpace – Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защитата на неприкосновеността и личните данни“ се изпълнява с общите усилия на органите по защита на данните на Полша и Хърватия, Ягелонския и Софийския университети и италианската неправителствена организация GVMAS. Комисията за защита на личните данни е координатор на проекта.

До този момент, партньорите по проекта подготвиха съдържанието на интелектуалните продукти, сред които „Каталог на добрите практики в сферата на неформалното обучение на възрастни“, „Насоки за електронно осъществяване на неформални дигитални обучения в сферата на защитата на личните данни“, „Общ учебен план“, „Отворени образователни ресурси за неформално дигитално обучение по защита на данните“, както и „Методология за валидиране на неформално дигитално обучение по защита на данните“.

В средата на месец май 2019 г. се проведе поредна дейност от проекта – краткосрочното обучение за персонал на партньорите по проектната инициатива. Участниците бяха запознати с разработените до този момент интелектуални продукти, обмениха опит в сферата на предоставяне на неформално обучение по електронен път и планираха представянето на проекта по време на предстоящите събития за разпространение на резултатите по проекта. Във времето за дискусия представителите на партньорите обсъдиха възможните начини за устойчивото развитие на постигнатите резултати след приключване на изпълнението на проекта. Паралелно, три от планираните четири събития за разпространение на резултатите в Италия, Полша и Хърватия бяха проведени през второто тримесечие на тази година.

Събитието в България за разпространение на резултатите сред целевите групи е планирано да се проведе в края на месец юли 2019 г. в гр. София.

Проект „e-OpenSpace – Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защитата на неприкосновеността и личните данни” номер на договора 2017-1-BG01-KA204-036351 се финансира по Ключова дейност 2: „Стратегически партньорства по програма „Еразъм +”. Той е с продължителност 2 години. Общата му стойност е 357 719,35 лева (182 899 евро).

Съфинансиран от програма
„Еразъм+“
на Европейския съюз

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В ЕКСПЕРТНА ГРУПА ЗА БЕЗОПАСЕН ИНТЕРНЕТ ЗА ДЕЦА

През месец юни 2019 г. в Брюксел се състоя втора работна среща на Експертната група за по-безопасен интернет за деца (Safer Internet for Children Expert Group) към Генерална дирекция „Съобщителни мрежи, технологии и съдържание“ на Европейската комисия. Групата е създадена с цел подобряване на координацията и сътрудничеството между държавите-членки на ЕС относно безопасността на децата в онлайн средата. Една от специфичните цели на групата е да улесни обмена на най-добри практики между държавите членки относно прилагането на някои от специфичните разпоредби в ключови правни актове, свързани с непълнолетните лица.

Една от основните теми, обсъждани на това заседание, бе свързана с правилата за изискване на съгласие на родителите за достъп до данните на децата, съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ Регламент за защита на личните данни, GDPR).

Дискутирано бе прилагането на Директивата за нелоялни търговски практики (UCPD) при онлайн и директни реклами, насочени към деца.

Обсъдени бяха мерките за защита на непълнолетните от вредно съдържание, описани в изменената Директива за аудиовизуалните медийни услуги (AVMSD).

Важен момент на срещата бе представянето на техническия доклад на Европейската комисия **„Калейдоскоп на играчките свързани с интернет - безопасност, сигурност, неприкосновеност на личния живот и социални тенденции“**, чиято цел е да предостави научно обоснована и достоверна информация за подобряване процеса на разработване на европейските политики в тази сфера.

Детска рисунка, участвала в конкурса на КЗЛД на тема “Какво другите знаят за мен”, проведен през 2017 г. Рисунката е на Боян, на 9 години, от София.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2019 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците май и юни 2019 г. са извършени общо 23 проверки – 15 след постъпили в КЗЛД сигнали и 8 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 93 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като са издадени 2 Официални предупреждения.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел **да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката** на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-952/2018 г. София, 02.05.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.02.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-952/23.11.2018 г., подадена от К.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.Т. с изложени твърдения за нарушение на правата предоставени му със ЗЗЛД посредством осъществявано на работното му място видеонаблюдение.

Жалбоподателят информира, че е изнудван и заплашван от бившата си работодателка П.К. – управител на „М.“ ЕООД, гр. П. Твърди, че на работното му място, без негово знание и съгласие са поставени камери за видеонаблюдение, а достъп до кадрите има работодателят му, който го заплашва и изнудва след прекратяване на сключения между тях трудов договор, с цел финансово облагодетелстване.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕООД е изискано писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор от дружеството информират, че причина за видеонаблюдението осъществявано в заведение на дружеството находящо се в **** са злоупотреби и кражби от страна на жалбоподателя К.Т. и негова колежка Ш., същите служители в заведението. Допълват, че по случая е образувано производство в Окръжна прокуратура – П., а записи от камери са предоставени на разследващите като доказателство за злоупотреби от г-н К.Т. и г-жа Ш. в особено големи размери. Представят заповед № 24/01.08.2018 г. по описа на дружеството относно осъществяваното видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – „М.“ ЕООД – юридическо лице администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679, предвид обстоятелството, че последното само определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „М.“ ЕООД посредством видеонаблюдение осъществявано на адрес **** в заведение за бързо хранене, същото работно място на жалбоподателя.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, наведено 16.01.2019 г. жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – К.Т. и ответна страна – „М.“ ЕООД. Жалбата е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание на 20.02.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбата, обективизирана в констативен акт № ППН-02-15/11.01.2019 г. Провереният екип на комисията е констатирал, че към момента на проверката, в имота е монтирана камера за видеонаблюдение, която не извършва записи на видеокадри. По сведения на представляващия дружеството управител г-жа К. камерата е поставена в заведението на 15.09.2018 г., с цел наблюдение на персонала. Камерата е с марка Foscam, модел FI8918W. IP камера, 640 x 480 (VGA) резолюция с 15кад/сек, MJPEG компресия, 1/4“ CMOS сензор. 0,5 Lux, инфрачервено осветление до 8м, обектив 3.6мм, вграден микрофон, аудио изход, определяне на потребителски достъп. Достъп до видеокадри от камерата в реално време имат управителят г-жа К. и салонният управител г-н П.

Провереният екип е установил, че П.К. е изтеглила мобилно приложение Record it, чрез което е направила видеозаписи от камерата на 15.09.2018 г., 16.09.2018 г. и 22.09.2018 г. на мобилния си телефон. От устните изявления на управителя и от показаните на място записи от мобилния телефон е установено, че подателят на сигнала К.Т. е записан, по време на работа в проверявания обект на 15.09.2018 г., на 16.09.2018 г. и на 22.09.2018 г., като трите записи се съхраняват в мобилното устройство на управителя на дружеството за неопределен период от време. От извършените три видеозаписа лицето К.Т., може да бъде физически идентифициран. Провереният екип е констатирал, че липсва писмено съгласие за видеонаблюдение от страна на К.Т.

Провереният екип е констатирал от показаното мобилно устройство - телефон на управителя, чрез който се извършва наблюдение в реално време, че периметърът на видеозаснемане от монтираната камера е само и единствено вътре в заведението, като не обхваща външните обществени места – прилежащи улици и тротоар.

При извършения оглед на заведението за бързо хранене е констатирано, че на видни места има поставени общо 5 (пет) информационни стикера, които предупреждават за осъществяване на видеонаблюдение.

На проведено на 20.02.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-952/23.11.2018 г. е неоснователна.

Страните не спорят, а и видно от събраните доказателства и в частност трудов договор № 43/16.05.2018 г., по описа на „М.“ ЕООД е, че жалбоподателят е бил в трудови правоотношения с дружеството, същите прекратени на 12.10.2018 г. Не е спорно, че длъжността „готвач заведение за бързо хранене“ жалбоподателят е изпълнявал в заведение за обществено хранене, собственост на „М.“ ЕООД, находящо се в *****. Безспорно установено е осъществявано в заведението видеонаблюдение посредством една камера, чрез която се извършва наблюдение в реално време само и единствено вътре в заведението, като периметъра на видеонаблюдение не обхваща външните обществени места – прилежащи улици и тротоар. Достъп до видеокадри от камерата в реално време имат управителят на дружеството - г-жа К. и салонният управител г-н П. Няма данни, а и липсват твърдения или доказателства, достъп до кадрите да имат трети лица. Безспорно установено е, че към 11.01.2019 г. в мобилното устройство на управителя на дружеството се съхраняват три записа от 15.09.2018 г., 16.09.2018 г. и 22.09.2018 г. от камерата за видеонаблюдение, съдържащи изображение на жалбоподателя на работното му място.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Понятието е доразвито в чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която разпоредба „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице, в конкретния случай образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. По смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, съответно чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването, като аналогична е и разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента.

Предвид събраните по преписката доказателства Комисията счита, че осъществяваното видеонаблюдение е законосъобразно по аргумент от чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД - необходимо за целите на легитимните интереси на администратора на лични данни, а именно охрана на имуществото му и защита правата на администратора и доказване на исковата му претенция пред правораздавателните органи. Интерес, който е преимущество

пред този на физическото лице сезирало Комисията, още повече че жалбоподателят е информиран за осъществяваното видеонаблюдение.

Обхвата на видеонаблюдението налага извода, че не е нарушена неприкосновеността на личността на жалбоподателя, предвид обстоятелството, че то не обхваща санитарните помещения и стаите за почивка, а вътрешната част на заведението където е местоработата на жалбоподателя, имуществото на дружеството и място на което се обслужват клиенти на заведението.

С оглед обхвата на видеонаблюдение може да се приеме също, че то се осъществява и в хипотезата на чл. 6, § 1, буква „г“ от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД - за защита на здравето и живота, както на служителите на дружеството, така и на клиентите на заведението.

Спазен е принципът на прозрачност при обработване на данните, а именно физическото лице е информирано за осъществяваното видеонаблюдение. В тази връзка следва да се отбележи, че проверяващият екип е констатирал поставени стикери за видеонаблюдение, които предупреждават за осъществяваното видеонаблюдение. Доказателства в обратна насока жалбоподателят не е ангажирал, макар да твърди, че липсват информационни табели за видеонаблюдението и същият не е знаел за осъществяването му.

Безспорно, липсват доказателства за изразено от жалбоподателя писмено съгласие за видеонаблюдението, но предвид обстоятелството, че условията посочени чл. 6, § 1 от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия се налага извода, че макар да не е налице изрично писмено съгласие на жалбоподателя за обработване на личните му данни във връзка с осъществяваното видеонаблюдение, то същото е законосъобразно предвид наличието на други от посочените в разпоредбите условия за допустимост и законосъобразност на обработването, а именно наличие на легитимен интерес на администратора и защита на здравето и живота на служителите на дружеството и клиентите на заведението.

От събраните по преписката доказателства не се установи личните данни на жалбоподателя да са обработени за цели различни от тези за които са събрани. Твърденията на г-н К.Т. в обратна насока, а именно за недобросъвестно и незаконосъобразно използване на личните му данни, събрани чрез видеонаблюдение, за осъществяван спрямо него заплахи и изнудване, са недоказани.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна жалба рег. № ППН-01-952/23.11.2018 г. подадена от К.Т. срещу „М.“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - П.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-285/2018 г.
София, 10.05.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.03.2019 г. и обективирано в протокол № 11/06.03.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г., подадена от Д.Д., И.Т., Д.Х., П.Х., Л.П., П.П., М.А. и А.А., родители на ученици от *учебно заведение* (УЗ.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на ученици от УЗ. от страна на ЕТ „*****“.

В жалбата е посочено, че през месец февруари 2018 г. е предоставен за подписване договор от родителите, като законни представители на учениците за организирана екскурзия от ЕТ „*****“. Информират, че в предоставените договори са били попълнени личните данни на децата, в обем от три имена и единен граждански номер (ЕГН). От жалбоподателите е посочено, че към онзи момент, наличието на личните данни на децата им не е „събудило подозрение“, тъй като екскурзията е организирана от училището. Обяснено е още, че ръководството на училището „официално се дистанцира от организацията на екскурзията с мотива, че „Екскурзията се планира по искане на учениците“. Родителите изразяват контрааргумент на твърдените, че екскурзията се организира „по искане на учениците“.

Жалбоподателите изразяват възмущение относно факта „как ЕТ „*****“ се е сдобила с личните данни на децата ни, без да сме дали изрично съгласие? Кой разполага с личните данни на четиридесет деца и по лична целесъобразност ги предоставя на трети лица?“.

Молят за извършване на проверка и за изясняване на фактическата обстановка и при нарушения за прилагане на закона.

С писмо изх. № ППН-01-285#1/21.05.2018 г. ЕТ „*****“ е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От дружеството е ангажирано становище с рег. № ППН-01-285#3/05.05.2018 г., в което е посочено, че в началото на 2018 г. по предложение на учители от УЗ. от ЕТ „*****“ е предоставена оферта за организирано групово пътуване в чужбина за ученици на гимназията. Информират, че с помощта на училището е изготвен списък на учениците, желаещи да се включат в екскурзията, а личните данни на учениците са предоставени доброволно от самите тях и от родителите за целта на договора, за сключване на задължителна застраховка и хотелска резервация. Посочено е още, че за всички ученици, заявили желание за включване в екскурзията са подписани индивидуални договори с техните родители, включително и от жалбоподателите, а единственият изготвен, но неподписан договор се отнася за синът на жалбоподателите И.Т. и Д.Д., като за последните е посочено, че първоначално са изразили устно съгласие, но в следствие не са подписали и върнали изготвения проектодоговор.

В становището е посочено, че въпреки твърденията на жалбоподателите, че не са изразили съгласие, „с подписването на договора, същите са дали недвусмислено съгласие за това“. Информирани са за целта и обхвата на обработване на лични данни, а именно организиране на групово пътуване

по закона за туризма, сключване на задължителна застраховка, резервации и последващ граничен контрол.

Информират още, че след подписване на договорите, в хода на разяснителната кампания, част от жалбоподателите са предявили претенции относно начина на организиране на екскурзията и въпреки изразеното писмено съгласие и подписаните договори са подадени жалби в Комисия за защита на потребителите, Омбудсмана на Република България, Регионално управление на образованието, Министерство на туризма и Министерство на образованието. Сочат, че всички проверки са завършили с констативен протокол и мнение за липса на извършено нарушение.

Считат, че не са извършени нарушения по закона за защита на личните данни. Като доказателства са приложени 4 бр. договори за организирано групово пътуване, подписани от жалбоподателите, 4 броя изявления за прекратяване на договорите, договор със застрахователно дружество ЗАД „****“, политика за обработване на лични данни, протокол за проверка на документи от Комисия за защита на потребителите.

С писмо изх. № ППН-01-285#2/21.05.2018 г. УЗ. е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

В отговор е постъпило становище с рег. № ППН-01-285#5/07.06.2018 г., в което от училището посочват, че ръководството на училището не е инициирало и организирано ученическо пътуване, поради което не е изисквало и събирано оферти от туроператори, а за процесната екскурзия са научили едва след подаване на жалби от родители до различни институции и последвали проверки. От училището твърдят, че не са предоставяли никакви лични данни на ученици на ЕТ „****“.

С писмо изх. № ППН-01-285#15/06.12.2018 г. на Комисията, от училището е изисквана информацията относно твърденията на родителите, че „данните са предоставени от училището на туристическата агенция“. Изискано е да бъдат предоставени и обяснения от г-жа М. и г-жа А.

В отговор от училището е ангажирано становище с рег. № ППН-01-285#17/27.12.2018 г., в което отново е посочено, че ръководството на училището не е инициирало и организирано ученическо пътуване, поради което не е събирано оферти и не е сключвало договори с туроператори, не е предоставяло личните данни на учениците на туристическа агенция. Посочено е още, че учителите, в качеството им на служители в училището нямат право да сключват договори от негово име за провеждане на организирани пътувания.

Приложени са и писмени обяснения от г-жа А. и г-жа М., в които изрично е посочено, че не са инициирали или организирали среща между родители и туристическа фирма ЕТ „****“, не са предоставяли лични данни, свързани с договорите, които са попълвани от родителите.

С писма изх. №№ ППН-01-285#7/19.07.2018 г., ППН-01-285#8/19.07.2018 г., ППН-01-285#9/19.07.2018 г., ППН-01-285#10/19.07.2018 г., ППН-01-285#11/19.07.2018 г. от Комисията на основание разпоредбите на чл. 18, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 28, ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс, от жалбоподателите е изискано да бъдат предоставени документи, от които да е видна представителна власт на родителите. Такива не са депозираны в деловодството на Комисията от Л.П., П.П., М.А. и А.А.

С писма изх. №№ ППН-01-285#23/01.02.2019 и ППН-01-285#24/01.02.2019 г. на г-н и г-жа Х., родители на Р.Х. и на Д.Д. и И.Т., родители на Й.Т. са изпратени писма, с които родителите са уведомени, че като жалбоподатели са конституирани децата Р.Х. и Й.Т., предвид факта, че и двамата са непълнолетни към датата на подаване на жалбата в комисията, а съгласно разпоредбата на чл. 4 от Закона за лицата и семейството, лицата от 14 години до навършване на 18-годишна възраст са непълнолетни. Те извършват правни действия със съгласието на техните родители или попечители. Дадени са указания на родителите, съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Гражданско – процесуалния кодекс (ГПК), която гласи, че дееспособните физически лица извършват

съдопроизводствените действия лично, а от видно от ал. 2 от същия чл. „непълнолетните и ограничено запретените извършват съдопроизводствените действия лично, но със съгласието на родителите или попечителите си“.

Уведомени са, че съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), жалбата е искане, с което се търси нарушени на искателя права. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран, като според т. 6 от разпоредбата преценката за допустимостта се обвързва с наличие на специални изисквания, уредени със закон., в конкретния случай ЗЗЛД и ПДКЗЛДНА.

Указано е, че в случай на неотстраняване на нередовността в подадената жалба, в 7-дневен срок от получаване на писмото, производството по жалбата ще бъде прекратено.

Постъпила е последваща жалба, заведена с рег. № ППН-01-285#27(18)/07.02.2019 г., подадена от Й.Т. – ученик в УЗ. с потвърдени действия и съгласие от родителите: Д.Д. – майка и И.Т. – баща срещу действия осъществени от УЗ. и ЕТ „****“ с предмет, сходен с подадената първоначално жалба с рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент 2016/67 при сезирането й Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е съобразена с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ. бр. 39 от 20 Май 2011 г.) и предвид разпоредбата на § 44, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби към закона за изменение и допълнение на ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На проведено заседание на Комисията на 23.01.2019 г., обективизирано в протокол № 3/23.01.2019 г. по отношение на лицата Л.П., П.П., М.А., А.А., жалбата е обявена за недопустима, съобразено с разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, съгласно която е „жалбата е искане, с което се търси

защита на нарушени на искателя права“, предвид което за Л.П., П.П., М.А. и А.А. липсва правен интерес от подадената жалба.

Предвид факта, че жалбоподателите Д.Х., П.Х. са предоставили акт за раждане на дъщеря им Р.Х., която към датата на подаване на жалбата е непълнолетна, жалбоподателите Д.Д. и И.Т. също са предоставили акт за раждане, от който е видно, че синът им Й.Т. е непълнолетен към датата на подаване на жалбата и съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Граждански процесуален кодекс (ГПК), непълнолетните и ограничено запретените извършват съдопроизводствените действия лично, но със съгласието на родителите или попечителите си, а съгласно разпоредбата на чл. 4 от Закона за лицата и семейството, „лицата от 14 години до навършване на 18-годишна възраст са непълнолетни, те извършват правни действия със съгласието на техните родители или попечители, но те могат сами да сключват обикновени дребни сделки за задоволяване на текущите им нужди и да разполагат с това, което са придобили със своя труд“ на проведено заседание на Комисията на 23.01.2019 г., обективирано в протокол № 3/23.01.2019 г., жалбата е обявена за допустима и са конституирани страни жалбоподател - Й.Т., представляван от родителите Д.Д. и И.Т. и Р.Х., представлявана от родителите Д.Х. и П.Х. с указания до страните за отстраняване на нередовности в жалбата, ответни страни - У.З. и Агенция ЕТ „****“. Страните са редовно уведомени за насроченото на 06.03.2019 г. заседание.

При изготвяне на настоящото решение е отчетена настъпилата промяна в правната рамка в областта на защитата на личните данни в периода от обработването на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което е сезиран административния орган. Съобразен е и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Съгласно разпоредбата на § 44, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби към закона за изменение и допълнение на ЗЗЛД образуваните производства до 25.05.2018 г. и неприключили до влизането в сила на този закон производства за нарушения на закона се довършват по досегашния ред.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай, предвид разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че У.З. и ЕТ „****“ са администратори на лични данни.

По преписката не е спорно, че са сключени договори, подписани от страните за организирано пътуване между ЕТ „****“ и Л.П., родител на А.П. (не са предоставили акт за раждане на детето, от който да е видна представителната власт на родителите); М.А., родител на Н.А. (не са предоставили акт за раждане на детето, от който да е видна представителната власт на родителите); Д.Х., родител на П.Х. и Р.Х. (по административната преписка е предоставен акт за раждане на Р.Х.). Установяват се противоречиви твърдения от страна на родителите, училището и туристическа агенция по отношение на данните попълнени в договорите за организирано пътуване. Отбелязва се факта, че административният орган няма компетентността да се произнася относно истинността на съставените документи, но от сравнение на почерка на предоставените договори, може да се направи изводът, че са попълвани от лица с различен почерк. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 2, изречение второ от АПК, страните са длъжни да предоставят доказателствата, които се намират при тях. От страна на родителите, подали жалбата е предоставена като доказателство по административната преписка непопълнена бланка на договор за организирано пътуване и общи условия към договор за организирано пътуване.

По преписката по отношение на лицето Й.Т., не са предоставени доказателства за сключен договор за организирано пътуване между него, чрез родителите му, и туристическата агенция ЕТ *****.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, т. 1 от ОРЗД, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Съгласно т. 2 от същия чл. „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗЗД, договорът е съглашение между две или повече лица, за да се създаде, уреди или унищожи една правна връзка между тях. С разпоредбите на чл. 84, ал. 2 и ал. 3 от закона за туризма е регламентирано, че договорът за туристически пакет се изготвя на ясен и разбираем език. Когато договорът е изготвен в писмена форма, той трябва да бъде написан четливо. При сключването на договор за туристически пакет или без необосновано забавяне след неговото сключване туроператорът или туристическият агент предоставя на пътуващия екземпляр от договора или потвърждение за сключване на договора за туристически пакет на траен носител. Когато договорът за туристически пакет се сключва в присъствието на страните по договора, пътуващият има право на екземпляр от договора на хартиен носител. Предвид изложеното, следва че за туристическата агенция е налице правно основание за обработване на лични данни, съгласни разпоредбата на чл. 6, буква „б“ от Регламента.

Въпреки твърденията по административната преписка за изготвен списък, в който се съдържат имената на учениците, които са изяви́ли желание за участие в пътуването, училище У.З. категорично отрича да е иницири́рало подобно пътуване, още повече да е предоставяло данните на учениците. По административната преписка не е установено наличи́те на такъв списък, от който да е видно, че под някаква форма са предоставяни личните данни на деца от училището на туристическата агенция.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г., подадена от Л.П., П.П., М.А., А.А. за процесуално недопустима, предвид разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, предвид липсата на правен интерес от подаване на жалбата от посочените лица.

2. Обявява жалба с рег. № ППН-01-285/30.04.2018 г. за процесуално недопустима и по отношение Д.Х., П.Х., родители на Р.Х. на основание разпоредбите на чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, във вр. с чл. 36, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, във вр. с чл. 18, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 28, ал. 2 от ГПК и чл. 4 от ЗЛС, предвид липсата на представителна власт и неотстраняването на нередовността в жалбата.

3. Остава без уважение като неоснователна и недоказана жалба с рег. ППН-01-285/30.04.2018 г., подадена от лицето Й.Т., с потвърждение на неговите родители по отношение на У.З.

4. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. ППН-01-285/30.04.2018 г., подадена от лицето Й.Т., с потвърдителни действия на неговите родители по отношение на ЕТ „**“, предвид установеното основание за допустимост за обработване на лични данни на основание разпоредбата на чл. 6, буква „в“ от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административния съд по смисъла на чл. 133, ал. 2 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-608/2018 г.

София, 29.05.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.04.2019 г. и обективизирано в протокол № 18/17.04.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-608/23.07.06.2018 г., подадена от И.М. срещу „С.Т.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-608/23.07.2018 г., подадена от И.М., в която са изложени твърдения, че при посещение на комплекс С. (Винарска изба С.) за регистрация в комплекса са поискани личните карти на жалбоподателката и нейния съпруг.

В жалбата е посочено, че трите имена и номера на стаята фигурират в касовия бон, издаден от ресторанта. Госпожа М. сочи, че при резервацията по телефона, не е казвала бащиното си име, както и че при регистрацията на рецепция в хотела не е попълвала каквито и да било документи.

В жалбата се излагат твърдения, че за регистрацията в хотела, личните карти на гостите се поставят в „електронен четец“, без тяхното изрично съгласие за това действие.

Г-жа М. счита, че не би следвало данните от личните карти на гостите да се копират дигитално, както и че не ѝ е известно кои данни се копират и колко време се съхраняват. Моли за разследване по случая.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-608#10/10.10.2018 г. „С.Т.“ ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство и е предоставена възможност за изразяване на становище и предоставяне на относими към случая доказателства.

В отговор от дружеството е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-60811/19.10.2018 г. От „С.Т.“ ЕООД информират, че дружеството е администратор на лични данни във връзка с извършване на дейност по предоставяне на туристически и хотелиерски услуги в обект „Комплекс за винен и СПА туризъм С.“, находящ се в с. С., община Х., област П. и обработват личните данни на физическите лица за цели, предвидени в политиките и във вътрешните правила на дружеството, които в зависимост на правното основание за обработване, могат да бъдат: цели, свързани със спазване на законови задължения на дружеството при предлагане на туристически и хотелиерски услуги, предмет на основаната дейност; цели свързани с и/или необходими за изпълнението на договорите, сключвани с дружеството, или за предприемане са стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договора; цели на легитимния (законов) интерес на дружеството или на трети лица, цели, за които субектът на данни е дал съгласие за обработването.

Информират, че г-жа М. и нейния съпруг действително са били гости на хотела на 12.06.2018 г. Обяснено е, че за целите на настаняването и в изпълнение на законовите задължения на дружеството по чл. 116, ал. 1 от Закона за туризма и чл. 6, пар. 1 от ОРЗД, „С.Т.“ ЕООД събира и обработва личните данни на клиентите, изискуеми за воденето на регистър, съгласно утвърден образец по чл. 116, ал. 2, т. 3 от Закона за туризма, като сочат, че за неизпълнение на тези задължения са предвидени санкции за хотелиера, съгласно разпоредбата на чл. 213, ал. 1 и ал. 2 от Закона за туризма.

Обясняват, че в изпълнение на законовото задължение, разписано в разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация, лицата, предоставили подслон в хотел, мотел, почивен дом или друго място за подслон са длъжни да регистрират в специални книги отседналите, като при поискване предоставят данните от тях на органите на местната власт или на Министерство на вътрешните работи. Посочено е, че в разпоредбите на чл. 28, ал. 3 и ал. 4 от закона за чужденците в Република България, лицата, осъществяващи хотелиерска дейност, при настаняване на чужденец го регистрират в специален регистър, в който вписват имената, датата на раждане, гражданство, номера и серията на документа за самоличност на чужденеца, като информацията за настанените чужденци се предоставя ежедневно от 06.00 ч. в службата за административен контрол на чужденците или в районното управление на Министерство на вътрешните работи по местонахождението на хотела. Посочено е, че предоставянето на личните данни от субекта е необходимо изискване за изпълнение на законовите задължения на дружеството като администратор на лични данни.

По отношение на твърденията на жалбоподателката за извършено дигитално копиране на личната карата е обяснено, че не е извършвано дигитално копиране на личните карти, а посредством четец са снети обемът от лични данни, необходими за администриране на регистрация и завеждане в клиентски регистър при настаняване, като е обяснено, че това е процес на идентифициране и регистриране на клиенти, като начините да се въвеждат данни в клиентския регистър за настаняване на гости в хотела са два: чрез прочитане на данни чрез електронен четец на личния документ и завеждане в клиентски регистър и чрез ръчно въвеждане на данните от хартиен носител в информационната на система на хотелския комплекс. Информират, че информационните системи за обслужване на хотели са проектирани така, че да може бързо да се пренася информация от личния документ, чрез четящото устройство към клиентския регистър и е обект на техническите и организационни мерки за защита на личните данни, с оглед невъзможността на други клиенти да виждат личния документ, докато се чете информацията от него.

По отношение на твърденията на жалбоподателката, че не ѝ е поискано съгласието за обработване на лични данни се аргументират, че дружеството събира и обработва личните данни при изпълнение на законово задължение. Аргументират се и че в практическите насоки, публикувани на страницата на КЗЛД, ясно са посочени случаите, при които не се изисква съгласие за обработване на личните данни.

По отношение на „касовата бележка“ и информацията, съдържаща се в нея е посочено, че процесният документ не е „касова бележка“, а се нарича „сметка за стая – служебен бон“, който

удостоверява ползвани от клиента услуги, предоставяни в комплекса, като хранения в ресторанта, консумация на баровете, ползване на SPA услуги и други. Сочат, че тези сметки удостоверяват, че конкретен клиент, с наета от него конкретна стая е ползвал услуги в комплекса и е пожелал да бъдат прехвърлени задълженията (отложени плащания) към общата сметка за пребиваване (спане), като нареждането е персонално и се удостоверява с подпис на клиента, който се подписва под името, като по този начин се изписват трите имена на клиента за идентификация на това кой и какво ползва, като се верифицира с подпис. Документът се издава в два екземпляра, като единият се предоставя на клиента, като потвърждение за прехвърляне на задължението му към сметката за пребиваване, а другият подписан екземпляр се депозира на рецепцията като основание при калкулиране на крайната сума за плащане при напускане на хотела, след което се унищожава, съгласно правилника и вътрешните правила.

Считат, че за дружеството е налице условие за допустимост за обработване на лични данни, при осъществяване на дейност като хотелиер, на основание разпоредбата на чл. 6, пар. 1, буква „в“ от ОРЗД. Като доказателства по преписката са приложени: договор за наем на недвижим имот от 01.04.2018 г., извлечение от 12.06.2018 г. от информационната система на КЛЮК, регистър клиенти, сметка за стая – служебен бон, информационна табела. В допълнение с молба, заведена с рег. № ППН-01-608/08.04.2019 г. като доказателства към административната преписка са предоставени: Политика на „С.Т.“ ЕООД за защита на личните данни относно персонала; политика за поверителност за защита на личните данни в „С.Т.“ ЕООД, съгласно ОРЗД; политика на сайт за поверителност за защита на личните данни в „С.Т.“ ЕООД, съгласно ОРЗД; информационна табела до субектите на данни при събиране на лични данни от субекта – образец; информационна табела, относно видеонаблюдение – образец; процедура по подаване на заявление във връзка с лични данни; заявление за ограничаване на обработването на лични данни по чл. 18 от ОРЗД-образец; заявление за коригиране на лични данни по чл. 16 от ОРЗД-образец; заявление за достъп до информация при обработването на лични данни по чл. 15 от ОРЗД- образец; възражение за обработването на лични данни по чл. 21 от ОРЗД- образец; заявление за изтриване на лични данни по чл. 17 от ОРЗД- образец; заявление за преносимост на лични данни по чл. 20 от ОРЗД- образец; декларация за конфиденциалност на служители - образец; декларация за даване или промяна на съгласие от служител-образец; правилник - програма за прилагане на технически и организационни мерки за защита на личните данни в „С.Т.“ ЕООД съгласно ОРЗД; мерки за прилагане на технически и организационни мерки за защита на личните данни в „С.Т.“ ЕООД съгласно процедурите на дружеството в изпълнение на изискванията на ОРЗД; Правилник за прилагане на мерки по ОРЗД, правилник за прилагане на технически и организационни мерки за защита на личните данни в „С.Т.“ ЕООД съгласно ОРЗД; процедура за условията и реда за даване на съгласия от клиенти -субекти на лични данни; процедура за условията и реда за даване на съгласия от кандидати за работа и служители - субекти на лични данни; процедура за управление на инциденти по сигурност на информацията във връзка със защита на личните данни; процедура за оценка на въздействието върху защитата на данните; процес за условията и реда за обработване на лични данни при резервации на клиенти и мерки за спазване на Регламента; протокол на ЕСК на „С.Т.“ ЕООД от 06.12.2018 г.; препис от трудов договор от 12.10.2018 г.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 10/27.02.2019 г. е издадена Заповед № РД-15-99/25.03.2019 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-210/15.04.2019 г.

В резултат от проверката е установено, че „С.Т.“ ЕООД с ЕИК: ***** е юридическо лице, с основен предмет на дейност туристически и хотелиерски услуги предоставяни в обект „Комплекс за винен и СПА туризъм С.“, находящ се в с. С., Община Х., Област П. Дружеството е „администратор на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Във връзка с обработването на лични данни, дружеството е утвърдило редица документи, сред които: Политика на „С.Т.“ ЕООД за защита на данните относно персонала; Политика за поверителност за защита на личните данни

съгласно ОРЗД; Политика на сайт за поверителност за защита на лични данни съгласно ОРЗД; Процедура по подаване на заявления във връзка с лични данни; Правилник-Програма за прилагане на технически и организационни мерки за защита на личните данни в „С.Т.” ЕООД; Мерки за прилагане на технически и организационни мерки в изпълнение на изискванията на ОРЗД; Правилник за прилагане на мерките по ОРЗД; Процедура за условията и реда за даване на съгласия от клиенти-субекти на данни; Процедура за условията и реда за даване на съгласия от кандидати за работа и служители; Процедура за оценка на въздействието върху защита на данните и др.; Информация за клиенти съгласно чл. 13 и чл. 14 от ОРЗД, за предоставяне на лични данни при регистрация на клиенти; Информация за извършване на видеонаблюдение и данни за администратора на лични данни.

При проверката на място са установени факти и обстоятелства относно подадената жалба, както и процедурата за регистрация на физически лица – клиенти/гости на хотел „С.“, който е част от комплекса и е стопанисван от „С.Т.” ЕООД, съгласно сключен Договор за наем на недвижим имот от 01.04.2018г.

При настаняване в хотела, на обособено място за регистрация на клиенти/гости на хотела (рецепция), гостите предоставят документ за самоличност, от който посредством техническо устройство (електронен четец) позициониран на втори плот под горен, автоматично се снемат три имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаване и дата на валидност, държава, гражданство, пол и дата на раждане. Данните на гостите се пренасят автоматично в информационната система за обслужване на хотела „КЛОК“, която е проектирана да пренася информация от личния документ, чрез четящото устройство към клиентския регистър. Попълва се Адресна карта на клиента, която се води по утвърден образец от Министерство на туризма, съгласно разпоредбите на Закона за туризма. Начините на въвеждане на данни в клиентския регистър за настаняване на гости в хотела са два: чрез електронен четец данните от личния документ се прочитат и завеждат в клиентския регистър на информационната система „КЛОК“ и чрез ръчно въвеждане на данни от хартиен носител в информационната система на хотела - „КЛОК“.

Установено е, че „С.Т.” ЕООД събира и обработва лични данни от клиентите си, изискуеми за воденето на регистър за настанените туристи, който се води съгласно утвърден образец по чл. 116, ал. 2, т. 3 от Закона за туризма. Дружеството има нормативно задължение да предоставя данните от документите за самоличност на гостите на хотела на Министерство на вътрешните работи. При настаняване на чужденец го регистрират в специален регистър, в който вписват имената, датата на раждане, гражданството, номера и серията на документа за самоличност на чужденеца, като информацията за настанените чужденци се предоставя ежедневно от тези лица в срок до 06,00 часа в службата за административен контрол на чужденците или в районното управление на Министерството на вътрешните работи по местонахождението на хотела. При ползвани от клиентите услуги, предоставени им в комплекса, като хранения в ресторантите, консумация на баровете, ползване на SPA услуги и други се попълва - „Сметка за стая- служебен бон“ - документ, който удостоверява тези сметки, че конкретен клиент с наета от него конкретна стая е ползвал цитираните по-горе услуги и е пожелал да бъдат прехвърлени задълженията (отложени плащания) към общата сметка за спане (пребиваване). Нареджането е персонално и се удостоверява с подпис на клиента, който се подписва под името си. По тази причина на посочения документ се изписват трите имената на клиента за идентификация (прочетени от личната карта) на това кой ползва и какво ползва, като се верифицира с подпис. Въпросния документ - „Сметка за стая - служебен бон“ се издава в два екземпляра, като единия се дава на клиента, като потвърждение за прехвърляне на задължението му към сметката за пребиваване, а другият подписан екземпляр се депозира на Рецепцията като основание при калкулиране на крайната сума за плащане при напускане на хотела, след което се унищожава съгласно правилника за прилагане на Политиката за поверителност и Вътрешните правила. След въвеждане на данните в електронната система, документът за самоличност се връща на клиента/госта без да се сменя копие от него на хартиен и/или електронен носител.

По време на проверката проверяващия екип констатира, че действително, на 12.06.2018 г.

г-жа И.М. и съпругът ѝ М.М. са били гости на хотел „С.“ и при регистрацията на рецепцията, служителката е обработила личните им данни като ги е въвела в клиентския регистър. По данни на служителката това е процес необходим за тяхното настаняване и идентифициране. След извършен оглед на документите за регистрация на клиенти/гости на хотела, както и в трудовите досиета на служителите на хотел „С.“, съхранявани на хартиен и електронен носител, не се установи наличие на копия на документи за самоличност.

На видно място на рецепцията на хотела са поставени информационни табели с необходимото съдържание, съгласно изискванията за предоставяне на информация на субекта на данни в момента на получаване на лични данни по чл. 13 от Общия Регламент за защита на личните данни (ОРЗД). Текстовете са съобразени с изискванията на ОРЗД и дават подробна информация за целите и необходимостта от обработване на лични данни и сроковете за съхранение, в изпълнение на законовите задължения на дружеството при осъществяване на основната си дейност.

Констатирано е, че за целите на превантивна охранителна дейност, „С.Т.“ ЕООД е изградило система за видеонаблюдение. Проверяващият екип установи, че на видни за всички посетители на търговския обект места има поставени информационни табели, предупреждаващи за осъществяването на видеонаблюдение.

Жалбата на И.М. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

„С.Т.“ ЕООД е администратор на лични данни, във връзка с извършване на дейност по предоставяне на туристически и хотелиерски услуги.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя И.М.

Съгласно чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 38 от Закон за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

На проведено на 27.02.2019 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима и е назначена проверка. Конституирани са страни: жалбоподател – И.М., ответна страна – „С.Т.“ ЕООД, редовно уведомени за насроченото на 17.04.2019 г. открито заседание.

Отчита се фактът, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се

прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД обработване на лични данни е понятието регламентирано с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно „всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространение или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

По административната преписка не е спорно, че жалбоподателката е била гост в комплекс „С.Т.“ ЕООД на 12.06.2018 г. Установи се, че за администратора „С.Т.“ ЕООД е налице нормативно установено задължение за водене на регистър и съгласно разпоредбата на чл. 116 от Закона за туризма, „лицата, извършващи хотелиерство, водят регистър за настанените туристи със съдържание на данните, утвърдени от министъра на туризма и публикувани на интернет страницата на Министерството на туризма“, като регистъра съдържа определен реквизити. При извършена служебна справка в сайта на министерство на туризма, обективирана в протокол за извършени екранни разпечатки, се установиха необходимите, реквизити за водене на процесния регистър. Установи се също така, че с разпоредбата на чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от закона за чужденците в Република България е указано, че физическо или юридическо лице, предоставило подслон на чужденец, в срок до 3 дни след предоставянето на подслона писмено уведомява службата за административен контрол на чужденците или районното управление на Министерството на вътрешните работи по местонахождението си за това обстоятелство, като съобщава имената, датата на раждане, гражданството, номера и серията на документа за самоличност на чужденеца и лице, осъществяващо хотелиерска дейност, или негов служител при настаняване на чужденец го регистрира незабавно в специален регистър. Информацията за настанените чужденци се предоставя ежедневно от това лице в срок до 06,00 часа в службата за административен контрол на чужденците или в районното управление на Министерството на вътрешните работи по местонахождението на хотела.

По отношение на изложеното в жалбата от г-жа М. за дигитално копиране на лични данни от личната карта, са относими констатациите, обективирани в констативен акт № ППН-01-210/15.04.2019 г., а именно, че при настаняване в хотела, на обособено място за регистрация на клиенти/гости на хотела (рецепция), гостите предоставят документ за самоличност, от който посредством техническо устройство (електронен четец), автоматично се снемат три имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаване и дата на валидност, държава, гражданство, пол и дата на раждане. Данните на гостите се пренасят автоматично в информационната система за обслужване на хотела „КЛОК“, която е проектирана да пренася информация от личния документ, чрез четящото устройство към клиентския регистър. Попълва се адресна карта на клиента, която се води по утвърден образец от Министерство на туризма, съгласно разпоредбите на Закона за туризма. Начините на въвеждане на данни в клиентския регистър за настаняване на гости в хотела са два: чрез електронен четец данните от личния документ се прочитат и завеждат в клиентския регистър на информационната система „КЛОК“ и чрез ръчно въвеждане на данни от хартиен носител в информационната система на хотела - „КЛОК“.

Предвид изложеното следва, че за администратора „С.Т.“ ЕООД е налице нормативно установено задължение за обработването на личните данни на жалбоподателката, на основание разпоредбата на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с чл. 116, ал. 2 от ЗТ, във връзка с чл. 23, ал. 3 и 4 от Закона за чужденците в Република България. Предвид предоставените като доказателства от администратора, политика за защита на личните данни, както и вътрешни правила, свързани с процеса на работа на администратора, следва, че обработването се извършва в съответствие с принципите за обработване на лични данни, регламентирани с разпоредбата на чл. 5, пар.1 от Регламента.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-608/23.07.2018 г., подадена от И.М. срещу „С.Т.“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административния съд по смисъла на чл. 133, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-275/2018 г.
София, 18.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-275/26.04.2018 г., подадена от Т.Й.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.Й., с изложени в същата твърдения за неправомерно обработване личните му данни от „П.Т.“ ООД във връзка с директен маркетинг, осъществяван по телефона.

Жалбоподателят твърди, че на 24.04.2018 г., около 09:45 ч., получил телефонно обаждане от номер *****. Сочи, че лицето, което се свързало с него на мобилния му номер - *****, се представило за служител на „П.Т.“ ООД и изявило желание да му изпрати рекламни материали по електронна поща. Г-н Т.Й. информира, че в хода на телефонния разговор изискал от представителя на дружеството информация откъде разполага с негови лични данни – имена и телефонен номер, но последвалия отговор, че „П.Т.“ ООД разполага със закупена база данни за множество лица, не го удовлетворява. Допълва, че изискал и информация за продавача на базата данни, но получил отказ от предоставяне на търсената информация. Счита, че липсва правно основание дружеството да обработва негови лични данни и моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „П.Т.“ ООД са изискани писмено становище и относимите доказателства, в това число разпечатка/запис от телефонен разговор, проведен от служител на „П.Т.“ ООД на 24.04.2018 г. към телефонния номер посочен в жалбата и информация за обема от личните данни на жалбоподателя, които дружеството обработва.

В отговор е депозирано становище за неоснователност на жалбата, с твърдения, че дружеството не осъществява „телефонен маркетинг“ и не разполагат с база данни, откъдето да извлича и набира потенциални клиенти. Категорични са, че посоченият в жалбата номер ***** не е собственост на дружеството и не се ползва от него.

В хода на производството и с оглед изясняване на случая от фактическа страна от **телекомуникационен оператор** са изискани сведения относно процесния телефонен номер, в отговор на което от мобилният оператор информират, че номер ***** не е бил предоставен за ползване на „П.Т.“ ООД, а на „Т.Е.М.Б.“ ООД.

В тази връзка от „Т.Е.М.Б.“ ООД са изискани сведения за наличие на взаимоотношения с „П.Т.“ ООД, каквито дружеството отрича да има с „П.Т.“ ООД.

Жалбоподателят е уведомен за събраните по преписката доказателства и за разпределянето на доказателствената тежест в процеса и необходимостта да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, в частност екранна разпечатка от телефона си, от която да става ясно, че на 24.04.2018 г. е бил търсен по телефона си от номер *****. Г-н Т.Й. съобщава за невъзможност да бъде изготвена екранна разпечатка и представя кореспонденция с телекомуникационния оператор

относно обстоятелството, че компанията предоставя детайлни разпечатки само за изходящите повиквания от конкретен номер.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридическо лице администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 27.03.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.Й. и ответна страна – „П.Т.“ ООД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 22.05.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явява, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-275/26.04.2018 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърденията на г-н Т.Й. за неправомерно обработване на личните му данни – имена и телефонен номер от страна на „П.Т.“ ООД за целите на директен маркетинг, а именно предлагане на стоки и услуги по телефон, чрез телефонно обаждане осъществено на 24.04.2018 г., около 09:45 ч. от номер *****.

Твърденията на жалбоподателя, че дружеството обработва негови лични данни – имена и телефонен номер, са оспорени от ответната страна. Същите са голословни и недоказани от страна на жалбоподателя и не кореспондират със събраните по преписката доказателства. По преписката липсват доказателства лични данни на г-н Т.Й. да са обработвани от „П.Т.“ ООД за целите на директния маркетинг. Жалбоподателят е уведомен за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, същият не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си, а материалите по преписката свидетелстват, че номер ***** от който жалбоподателят сочи, че е осъществен директен маркетинг, не е предоставен за ползване от ответната страна. Страна по договор за предоставяне на услуги за посочения номер е „Т.Е.М.Б.“ ООД, което категорично отрича да има взаимоотношение с „П.Т.“ ООД или да осъществява директен маркетинг по телефон.

От събраните по преписката доказателства не се установи обработване на лични данни на жалбоподателя от „П.Т.“ ООД, респективно твърдяното нарушение. В тази връзка и с оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода за неоснователност на жалбата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-275/26.04.2018 г., подадена от Т.Й. срещу „П.Т.“ ООД, като неоснователна и недоказана.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-1057/2018 г.

София, 18.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-1057/28.12.2018 г., подадена от Т.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.А., с предмет неправомерно обработване на личните му данни от страна на *пощенски оператор* (П.О.). Жалбоподателят информира, че дружеството без правно основание изисква от клиентите си лична карта при получаване на пратки с наложен платеж, а липсва и регистър за това събиране на лични данни. Твърди, че на 18.12.2018 г. служител на дружеството от офис „В.С.“ за пореден път му поискал лична карта при получаване на пратка с наложен платеж и уточнява, че транспортен договор не е получавал и подписвал. Счита изискването на документа за самоличност за незаконно. Намира, че са нарушени правата предоставени му със ЗЗЛД и твърди, че дружеството не е в състояние да изготви справка за процесното събиране на лични данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от П.О. е изискано писмено становище.

В отговор е депозирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че на 15.12.2018 г., в 11:49 ч., г-н Т.А. е посетил офис на П.О. във Варна, за да получи пратка, където

служител е го идентифицирал посредством документ за самоличност, каквито са стандартите на дружеството. Допълват, че същата вечер клиентът е отправил до консултативния център на П.О. запитване по имейл на какво правно основание служители на дружеството изискват лична карта на клиентите. Твърдят, че в отговор на запитването г-н Т.А. е информиран, че идентифицирането на клиента посредством документ за самоличност е задължително и е описано в общите условия, но недоволен от отговора жалбоподателят е продължил кореспонденцията си с длъжностното лице по защита на данните на дружеството. Сочат, че на 18.12.2018 г. г-н Т.А. отново е посетил офис на дружеството, за да приеме друга своя пратка с наложен платеж в размер на 316,70 лв. Допълват, че служителят отново го е информирал, че следва да го идентифицира, преди да му предаде пратката и да събере паричната сума, но предвид обстоятелството, че г-н Т.А. е отказал да предостави личната си карта, пратката не му е предадена. Информират, че след около 2 часа г-н Т.А. се върнал и предоставил личната си карта за справка, а служителят само погледнал документа, без да го докосва, и предава пратката на г-н Т.А. От дружеството информират, че документът за самоличност е изискан, за да бъде разпознат жалбоподателят като страна по транспортен договор и получател на конкретна пратка съгласно утвърдена от дружеството процедура за идентификация на клиента, чрез изискване на документ за самоличност, без вписване на данни в клиентския картон.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридическо лице администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, наведено на 27.03.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.А. и ответна страна – П.О.

Наведено на 29.05.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явява, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-1057/28.12.2018 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърденията на г-н Т.А. за неправомерно обработване на личните му данни от П.О. в хипотезата на изискване на документ за самоличност при получаване на пратки с наложен платеж и последваща обработка на съдържащите се в документа данни.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е клиент на дружеството – получател на пратка с наложен платеж изпратена в офис на дружеството „В.С.“. Подател на пратката, видно от представен от дружеството документ с № ****, е „А.С.“ ЕООД, същото посочило данни за получателя г-н Т.А. в обем от три имена, телефон за връзка и имейл адрес. Не е спорно също, че на 18.12.2018 г. при получаване на пратката служител на дружеството е изискал от г-н Т.А. предоставяне на лична карта, за да го идентифицира, без да се записват данни от нея, след което карта е върната, а пратката - предадена.

Не са ангажирани доказателства, а и липсват твърдения, служител на дружеството да е обработил по смисъла на чл. 4, § 2 от Регламент ЕС 2016/679 личните данни съдържащи се в документа за самоличност на жалбоподателя. Съгласно цитираната разпоредба „обработване“ е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране, или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

От събраните по преписката доказателства обаче не се установи извършването на действия с автоматични или неавтоматични средства от страна на дружеството и неговите служители по отношение на съдържащите се в представената лична карта данни, които да се квалифицират като „обработване“ по смисъла на закона.

Безспорно картата е представена на служител на дружеството, за справка, за да се индивидуализира лицето получател на наложения платеж. Последното по своята същност представлява въведена от администратора мярка за защита на субекта на данни, с цел удостоверяване самоличността на получателя и гарантиране на законосъобразност на обработване на личните му данни, в отговор на задълженията на администратора да въвежда подходящи технически и организационни мерки по смисъла на чл. 24 и 25 от Регламента. Мярка за която субектите на данни, включително жалбоподателя, са информирани, предвид обстоятелството, че в чл. 30 от Общите условия на дружеството, приети с Решение 348/29.06.2017 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, същите публикувани на сайта на дружеството и свободно достъпни, изрично е посочено, че „куриерските пратки, адресирани „до поискване“ се доставят на получателите., срещу документ за самоличност“.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-1057/28.12.2018 г., подадена от Т.А. срещу пощенски оператор, като неоснователна и недоказана.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административен съд по реда на чл. 133 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-554/2018 г.
София, 25.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалба № ППН-01-554/10.07.2018 г. подадена от И.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.М., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни – две имена, заемана публична длъжност и личен мобилен телефонен номер ***** от Сдружение „Б.О.Е.Ц.“ (БОЕЦ) посредством публикуването им на 03.07.2018 г. в страницата на сдружението в социалната мрежа Фейсбук достъпна на адрес *****.

Жалбоподателят твърди, че личният му телефонен номер е бил разпространен до неограничен кръг от лица посетители на страницата, достъпа до която е неограничен, в резултат на което получил на личния си телефонен номер множество съобщения от непознати за него лица с крайно нецензурно и унижаващо съдържание. Счита, че действията на сдружението са в нарушение на правата му по ЗЗЛД и представляват намеса в личен му живот и нарушават неприкосновеността му, тъй като публикувания от сдружението мобилен номер е личен и не е сред посочените и публично известни телефонни номера публикувани на сайта на ръководеното от него МТИТС.

Към жалбата са приложени относими доказателства, в това число и справка от „А1 България“ ЕАД, видно от съдържанието на която процесния номер „е собственост на г-н И.М.“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая на 12.07.2018 г. са направени екранни разпечатки на публикувана на сайта **** информация касаеща предмета на жалба ППН-01-554/10.07.2018 г., както и екранни разпечатки от публикувана на страницата на Сдружение БОЕЦ в социалната мрежа Фейсбук информация за жалбоподателя, приложени към Протокол № ППН-01-554#1/12.07.2018 г., по описа на КЗЛД.

С оглед преценка на допустимостта на жалбата и конституиране на страни в производството е направена и справка в поддържания от Министерство на правосъдието регистър на юридическите лица с нестопанска цел, видно от която сдружение БОЕЦ е вписано в регистъра под № **** с предмет на дейност: „Да подпомага духовната и интелектуалната реализация на гражданите чрез толерантност, взаимно разбирателство, свобода на мисълта и словото, на справедливостта и равноправието, зачитането на човешките, обмяната на опит и развитие на комуникацията между различните обществени групи в обществото; -да насърчава сътрудничеството между институциите, нестопанските организации и бизнес средите за устойчиво развитие и съдейства за разширяването на възможностите за пряко участие на гражданите при определяне приоритетите за развитие на отделните региони и на страната; -да подпомага и осъществява инициативи за граждански контрол над общинските, държавните и др. Органи, чрез стимулиране на диалога и постигане на съгласие при идентифициране на нужди и проблеми; да подпомага общественото, икономическо и социално развитие, чрез утвърждаването на демократичните устои на гражданското общество; да подпомага

съхраняването на националното и културно наследство и изгражда високо развито национално самосъзнание, съчетано с общо европейска културна идентичност; да подпомага социалното сближаване на различните обществени групи за преодоляване на социалните различия и изолация и защита на човешките права; -да подпомага реализацията на дейности, свързани с рационалното използване на националните ресурси, екологията и развитието на отделните райони и страната; -да насърчава и подпомага осигуряването на свободен обмен на информация и идеи с организации със сродна дейност; да подпомага и реализира инициативи в областта на бизнеса, социалното дело, образование, здравеопазване, опазване на околната среда, социална и етническа интеграция; -да участва в разработването и изпълнението на национални и европейски програми и проекти; да осигурява допълнителни финансови и материални средства за постигане на целите и предприема всякакви инициативи и извършва всякакви дейности, в съответствие със законите на република България.“

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна с писмо ППН-01-554/13.07.2018 г. от сдружението е изискано писмено становище и относими към случая доказателства. В отговор Г.Г. – председател на Управителния съвет на сдружението изразява писмено становище рег. ППН-01-554#4/25.07.2018 г. за неоснователност на жалбата. Информира, че в личния си профил в социалната мрежа Фейсбук и в лично качество публикувал пост, в който се съдържа мобилният номер на жалбоподателя, действия които твърди че са продиктувани от чувства на солидарност към Н.К. Допълва, че постът бил разпечатан и споделен от множество сайтове, страници, медии и абонати на социалната мрежа. Счита, че претенциите към сдружение БОЕЦ са неоснователни, тъй като на страницата на сдружението е „препечатан текст“, който вече е бил публикуван от него преди това и е станал обществено и публично известен. Твърди, че информацията за мобилния номер на жалбоподателя е разгласена лично от г-н И.М. на проведена през 2014 г. в гр. В. предизборна среща с граждани от избирателни район. Твърди, че практиката на европейските институции „показва, че телефонните номера на публичните личности, които са част от законодателната и изпълнителната власт на високо ниво, включително депутати и министри, не представляват лични данни, а са инструмент за контакт и обратна връзка с гражданите, в качеството им на данъкоплатци с висшите чиновници, на които те плащат заплатите, още повече, когато самите депутати и кандидат депутати по време на предизборна кампания обявяват пред избирателите си своите номера“.

Господин Г.Г. счита, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя от страна на сдружението и апелира Комисията да прекрати образуваното срещу сдружение БОЕЦ административно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни

Жалба № ППН-01-554/10.07.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата има за предмет обработването на лични данни на жалбоподателя от Сдружение БОЕЦ в обем от две имена, заемана публична длъжност и личен мобилен номер, в хипотезата на публикуването им в социалната мрежа Фейсбук на страницата на сдружението достъпна на адрес ***** и разпространението им до неограничен кръг от лица посетители на страницата.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на

физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания или дейности извършвани от съдилищата при упражняване на съдебните им функции.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу Сдружение „Б.О.Е.Ц.“, което с оглед събраните по преписката доказателства, включително служебно събраните такива, и направените от страните изявления безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя съгласно определението дадено в чл. 4, § 7 от Регламента.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 25.07.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.М. и ответна страна – сдружение „Б.О.Е.Ц.“ (БОЕЦ). Страните са уведомени за насроченото за 05.09.2018 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна на 29.08.2018 г. е направена екранна разпечатка от публикувана на страницата на Сдружение БОЕЦ в социалната мрежа Фейсбук информация за жалбоподателя, приложени към Протокол № ППН-01-554#10/30.08.2018 г., по описа на КЗЛД. При направена на същата дата справка на сайта на сдружението не е установено наличието на процесната публикация съдържаща и телефонен номер на жалбоподателя. Установено на 05.09.2019 г. е обаче наличието на публикувана на сайта на сдружението копие на подадената до КЗЛД жалба, предмет на настоящето производство, без задрасквания или заличавания по документа, в който е виден и адреса на жалбоподателя – ***** В текста под документа е и призив към симпатизантите на сдружението да присъстват на откритото заседание на Комисията по разглеждане на жалбата по същество, за датата и часа на което сдружението е публикувало в цялост и уведомително писмо изх. № ППН-01-554/02.08.2018 г., по описа на КЗЛД.

На проведено на 05.09.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна Сдружение БОЕЦ – редовно уведомено, представлява се от Г.Г. – председател на сдружението. В залата присъстват и членове на сдружението, без същите да участват в заседанието. Представителят на сдружението не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Поддържа становището и изложените в него твърдения, които преповтаря в заседанието. Уточнява, че е администратор на страницата на БОЕЦ във Фейсбук и на сайта на БОЕЦ. Потвърждава, че на 04.09.2018 г. на официалния сайт на сдружението е качена подадената от г-н И.М. жалба до комисията, факт, който е и служебно установен. Не счита, че действията на сдружението са в нарушение на правата на жалбоподателя и моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-554/10.07.2018 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и страните не спорят, че сдружение БОЕЦ има профил в социалната мрежа Фейсбук, който е свободно достъпен и на който сдружението публикува информация и материали, свързани с позицията на сдружението по всякакви въпроси. Установи се, че страницата се администрира от сдружението, в частност от Г.Г. – председател на сдружението. Не е спорно, че на 03.07.2018 г. страницата на Сдружение БОЕЦ в социалната мрежа Фейсбук е публикувана информация със съдържание:

„СПОДЕЛЕТЕ и помогнете да спасим един човешки живот! Изпратете СМС на номер ***** – министър И.М. с текст „ЖИВОТ ЗА БОСИЯ! ОСТАВКА! Кольо Босия гладува вече 21 дни в знак на протест срещу мафията и корупцията превзели транспортното министерство и държавата ни. Бачо Кольо е готов да пожертва собственият си живот в тази битка. И няма кой да го чуе. Битката срещу злото и битка за събуждане на гражданското общество. Той вярва, че в българите е останала искрица стремеж към справедливост и се опитва от тази искра чрез собствената си саможертва за всички нас да запали огъня на свободата. Да пробуди духа български и да върне вярата в душите ни, че можем да променим живота и държавата си към по-добро, като се изправим срещу мафията, която ни убива и ограбва! Кольо Босия няма да се откаже и няма да спре, докато тялото му угасне. Единственият начин да го съхраним и да спасим живота му е като помогнем да постигне целите си. Една от целите му е оставката на министър И.М. - пряко отговорен за корупцията в ДАИ и транспортното министерство, за хилядите купени шофьорски книжки, за хилядите жертви по пътищата. За хилядите българи загубили живота си заради корумпираните и некадърни управници, превърнали държавата ни в гробище! И ние вярваме, че има будни и непримирими българи, които ще застанат до Кольо Босия! Че има Човеци сред нас. БОЕЦ стоим до Босия и благодарим на всички подкрепили го досега! Това е обща битка на гражданите срещу мафията! Поклон и респект пред духа и силата на Н.К.! Поклон и пред вас, смели българи, за куража да се изправите до него!“

Видно от направена служебна справка и към 29.08.2018 г. тази информацията е достъпна на страницата на сдружението. Идентична информация на 04.07.2018 г. е публикувана и сайта на сдружението ***** , където е била достъпна и към 12.07.2018 г., а към 29.08.2018 г. вече не е налична.

Публикуваната информация за жалбоподателя е в обем от две имена, заемана длъжност и мобилен номер. Не е спорно между страните, а и от доказателства се установи, че посочения в публикацията телефонен номер е личен и се ползва от жалбоподателя в лично качество, а не в качеството му на публична фигура, като телефони за контакт с която на сайта на оглавяваното от г-н И.М. министерство са посочени други телефонни номера – **** и ****, които са различни от личния му телефонен номер ***** , посочен в публикацията.

Трайната практика на КЗЛД при разглеждане на аналогични казуси, потвърдена и на съдебна инстанция, е че информацията за телефонния номер може да се разглежда като лични данни на конкретно физическо лице единствено в съвкупност с други индивидуализиращи данни на лицето, като например трите имена, адрес, ЕГН. В разглеждания случай, по така представената информация, телефонният номер в съвкупност с данни за жалбоподателя – две имена и заемана публична длъжност, може да доведе до индивидуализиране на конкретно физическо лице. Следователно попада в обхвата на определението за лични данни и поради това се ползва от защитното действие на Закона за защита на личните данни и Регламента.

Разпространението на лични данни на физическо лице субект на данните, в частност информацията за личния му мобилен номер, е форма на обработване на личните данни съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 4, ал 2 от Регламента, предвид обстоятелството, че публикуването на такава информация е операция посредством която данните са станали достъпни, в случая до неограничен кръг от лица.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се приложими разпоредбите на чл. 6 от Регламента, според които обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването.

Ноторно известно е, че жалбоподателят към дата на публикуване на информацията изпълнява длъжността министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията и е публична личност. В тази връзка отнасящите се до него лични данни – имена, изображение и заемана длъжност, се ползват с по-малка степен на защита от тези на лицата, които не са публични личности.

Публикуването обаче на информация – имена и заемана длъжност, ведно с личният телефонен номер на жалбоподателя е в нарушение на неприкосновеността на личен живот на лицето, какъвто безспорно дори и публичните личности имат. С публикуването на тази информация – личен телефонен номер на жалбоподателя на страницата на сдружението във Фейсбук, която е общодостъпна, администраторът на лични данни е допуснал нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни. Данните – лични телефонен номер на жалбоподателя са публикувани и разпространени от страна на сдружението в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента – без наличие на нито едно от посочените в разпоредбата условия за законосъобразност на обработването. В резултат на което личният телефонен номер на жалбоподателя е бил достъпен и разпространен до неопределен кръг от лица, посетители на страницата на сдружението във Фейсбук, като в тази връзка следва да се отбележи, че от справка на страницата е установено, че публикацията е споделена 177 пъти.

Неоснователни са твърденията на представителя на ответната страна за липса на нарушение от страна на сдружението. Дори публикуваната информацията да е достъпна и публикувана и от други ползватели на социалната мрежа, противно на изложеното от г-н Г.Г., отговорността за публикуването на страницата на сдружението лични данни е на администратора на лични данни, какъвто в случая е сдружение БОЕЦ. Последното само определя съдържанието на публикуваните на страницата материали и съответствието им с разпоредбите на Общия регламент за защита на личните данни, респективно носи отговорност за тези си действия. В тази връзка и по отношение на твърденията на ответната страна, че жалбоподателят е предоставил/посочил сам телефонния си номер пред широката общественост на предизборна среща в гр. В. със симпатизанти, следва да се отбележи, че дори и да е така, предвид обстоятелството, че липсват доказателства в тази насока, то същото не може да се възприеме за условие за законосъобразност за публикуването му в страницата на администратора предвид контекста в който е публикуван във Фейсбук и призова за изпращане на кратки текстови съобщения за оставка на министъра И.М. По преписката липсват доказателства за изразено от жалбоподателя съгласие за обработване на личните му данни от сдружението за конкретната цел. Не са налице и условията посочени в чл. 6, § 1, буква „в“, „б“ и „е“ от Регламента, доколкото обработването не е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; не е необходимо за изпълнение на договор, по който субекта на данните е страна; не е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или трети страни. Неприложима е и хипотезата на чл. 6, § 1, буква „г“ от Регламента предвид обстоятелството, че не може да се обоснове обработването на данните да е необходимо за защита на жизнено важни интереси на други физически лица, още по-малко такива на субекта на данните г-н И.М. От събраните по преписката доказателства се налага извода за неприложимост в конкретния случай и на разпоредбата на чл. 6, § 1, буква „д“ от Регламента доколкото обработването/разпространението на личният телефонен номер на лицето, пък било то и обществена фигура, не е необходимо за изпълнение на задача, която да има характеристиките на такава в обществен интерес.

Предвид констатираното нарушение и обстоятелството и че към момента на произнасяне информацията за личния телефонен номер на жалбоподателя е свободно достъпна на страницата на сдружението във Фейсбук от неограничен кръг от лица, Комисията счита за целесъобразно, с оглед прекратяване на нарушението, да издаде разпореждане на сдружението да съобрази операциите по обработване на личните данни – личен телефонен номер на жалбоподателя с разпоредбите на Регламента, като премахне от страницата си във Фейсбук информацията, касаеща личния телефонен номер на жалбоподателя.

Регламента в чл. 58, §2, буква „и“ допуска възможността едновременно за едно и също нарушение да бъде наложено освен посочената по-горе корективна мярка и да се ангажира административно-наказателната отговорност на нарушителя, чрез налагане на административно наказание – в случая санкция.

В тази връзка Комисията счита за целесъобразно и ефективно на сдружението да бъде наложена и санкция за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента в периода от публикуване на информацията на страницата му във Фейсбук и до момента на произнасяне с настоящето решение. Комисията смята същото за целесъобразно тъй като налагането на санкция като корективна мярка има различна функция от корективната мярка по буква „г“ и докато разпореждането има за цел преустановяване на нарушението, налагането на санкция има превъзпитателна и възпираща функция. Като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, още повече че администраторът не е предприел никакви мерки за отстраняване на нарушението в период от два месеца, а и към настоящия момент, въпреки че е информиран за образуваното производство. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в Регламента и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс. В конкретния случай обаче е видно negliжирането от страна на администратора на правилата в сферата на защита на личните данни, в резултат на което са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД. В подкрепа на горното са и действията на администратора по публикуване без правно основание в цялост на жалбата, с която е сезирана Комисията, в сайта на сдружението, което действие макар да не е предмет на настоящето производство е свързани с него и показва категорично и недвусмислено отношението на администратора към правила за обработване на лични данни.

При определяне на размера на санкцията Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора на лични данни, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона, както и че са касае за нарушение на правата на едно физическо лице. Като утежняващо обстоятелство е отчетен факта, че информацията е публикувана в социална мрежа и е достъпна за неограничен кръг от лица, както и факта, че разпространението на данните и тяхната достъпност са довели до негативна намеса в личната сфера на жалбоподателя, т. е. деянието не е на просто извършване, а е вредоносно. Съобразен е и факта, че администраторът не е предприел действия за прекратяване на нарушението.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-554/10.08.2018 г. подадена от И.М. срещу сдружение „Б.О.Е.Ц.“ за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ и за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 разпорежда сдружение „Б.О.Е.Ц.“ в качеството му на администратор на лични данни да съобрази операциите по обработване на личните данни – личен телефонен номер на жалбоподателя с разпоредбите на Регламента, като в 7-дневен срок от влизане в сила на решението, изтрие от страницата си в социалната мрежа „Фейсбук“ информацията касаеща личния телефонен номер на жалбоподателя, за изпълнението на което да уведоми Комисията и да представи доказателства.

3. На основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с „чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламента налага на сдружение БОЕЦ с Булстат ***, със седалище и адрес на управление **** административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-202/2018 г.

София, 27.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.04.2019 г. и обективизирано в протокол № 18/17.04.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда по същество жалба с рег. № ППН-01-202/02.004.2018 г., подадена от М.Л. срещу „Ф.“ и „Б.24“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-202/02.04.2018 г., подадена от М.Л., в която са изложени твърдения, че на 27.03.2018 г. е установила, че в статии на електронните медии „Ф.“ и „Б.24“ е публикувана справка от ГРАО, в която фигурират личните данни на непълнолетното ѝ дете Е.Р., като в допълнение са посочени трите имена на г-жа М.Л. и тези на бащата – Х.Р. Счита, че присъствието на личните данни на детето в тези статии представлява нарушение на правата на детето и неговите родители, предоставени със ЗЗЛД. Посочено е още, че не е давано съгласие от родители на детето за публично оповестяване на лични данни.

С писмо изх. № ППН-01-202#1/30.05.2018 г. медия „Б.24“ е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От дружеството е ангажирано становище с рег. № ППН-01-202#3/11.06.2018 г., в което молят при разглеждане на жалбата да бъде взето предвид, че цитираният в жалбата Регламент 2016/679, влиза в законна сила, считано от 25.05.2018 г. и правилата, които същият въвежда не са приложими по отношение на ситуации, осъществили се преди 25.05.2018 г., като за тях е приложим действащия и към момента Закон за защита на личните данни.

Посочено е още, че сами по себе си трите имена на лице не е задължително да представляват лични данни, по смисъла на ЗЗЛД, тъй като не е задължително три имена да се свържат с точно определено лице, дори е възможно с трите имена да не може да се направи връзка с дадено лице.

По отношение на жалбата на г-жа М.Л. сочат, че уважават личната неприкосновеност на всеки, както и мнението на родителите, но уточняват, че са написали имената на детето в полза на обществен интерес, като считат, че в случая става въпрос за разкриване на предполагаема порочна

практика в Община Б. Бащата на М.Л., К.Л. е председател на Общинския съвет. Като такъв, той е бил поддръжник на предложението за промяна на общинската Наредба за преместваеми обекти.

Сочат, че от две от асоциациите на търговците в Б. са изнесени смущаващи данни, подкрепени с документи, от които се вижда, че Х.Р. има интереси в сектора на преместваемите обекти и е кандидатствал с една от фирмите си. „Той няма брак с М.Л., но двамата имат общо дете“.

Информират, че общественият интерес изисква, когато се излагат определени твърдения да бъдат приложени и документи, удостоверяващи същите, за да няма съмнение за клеветнически твърдения. Сочат, че при публикацията е скрито ЕГН-то на момиченцето, както и адресът ѝ, но са публикувани трите ѝ имена, за да се докаже, че М.Л., дъщеря на председателя на Общинския съвет в Б. К.Л. е свързана с Х.Р., собственик на една от фирмите, имащи интерес в този сектор.

Посочено е още, че общественият интерес налага това действие, защото дядото на Е.Р., К.Л. е бил сред поддръжниците на промените в наредба за преместваеми обекти, които прехвърлят отговорността за определянето за избора на наематели на преместваеми обекти в Община Б. от администрацията към Общинския съвет, чийто председател е споменатият г-н К.Л.

Посочено е, че е предоставена възможност за право на отговор на г-н Л., като твърдят, че е цитиран коректно и са били акуратни с всички обстоятелства по този казус.

Сочат, че данните „в едно с имената на момичето и справка от ГРАО бяха изнесени в кулоарите на ОбС-Б. и станаха обществено достояние“.

Молят при разглеждане на жалбата да бъде съобразена спецификата и значението на разследващата журналистика, както и естеството на работа на разследващите журналисти.

Молят да бъде съобразена и практиката на Съда на Европейския Съюз, по отношение на работата на разследващите журналисти и изнасяната от тях информация.

Информират, че Съда на ЕС е приел в свои решения, че в случаи, когато изнесената информация е обществено значима или засяга обществен интерес може да се обяви за публична и може да бъде отразена свободно. Практиката на Съда на ЕС е в унисон и с текста на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД. Обръщат внимание също, че използваната информация е пропорционална на целения резултат - т.е. за да се докаже съществуването на връзка между дадени лица, е посочено, че те имат дете. Съгласно закона имената на всеки човек се състоят от собствено, бащино и фамилно име - т.е. чрез посочването на тази информация, медията освен, че доказва изнесената обществено значима информация, се защитава и от обвинение в клевета.

С писмо изх. № ППН-01-202#8(18)/18.01.2019 г. медия „Ф.“ е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-01-202#9(18)/29.01.2019 г., в което е изложено следното:

На 27 март 2018 г. репортер от медията е присъствал на сесията на Общински съвет – Б., чийто председател е К.Л. „Най-горещата точка от дневния ред е свързана с промяната на Наредбата за преместваеми обекти на територията на Община Б. Тази промяна предвижда занаят пред обектите да се раздават не от експертна комисия в смесен състав, както бе дотогава, а от нова комисия, съставена вече от преобладаваща квота на Общинския съвет с чисто политически фигури“.

Описано е, че в залата присъстват около 30 търговци и представители на браншови организации, притеснени, че обектите им могат да бъдат раздадени по непрозрачен начин.

След като са гласувани промените, търговците са организирали пресконференция, на която са съобщили, че „зетят на председателя на Общинския съвет иска бизнеса им“. Посочено е, че това твърдение е на В.С., зам. председател на „Сдружението за защита на малкия и среден бизнес“ в гр. Б. дадена е възможност за коментар на К.Л., който е обяснил, че няма „зет“. В становището е описано още, че изявлението му е публикувано в редица сайтове.

Информират, че „около час след изказванията на г-н К.Л. в заседателната зала на Общинския съвет в гр. Б. се завръща В.С., който носи със себе си папка с доказателства за твърденията си, включително справка от ГРАО, за да докаже, че лицето Х.Р. – кандидат за 3-те найпечеливши обекти - е баща на детето на М.Л., дъщеря на К.Л. Родителите на детето нямат сключен граждански брак и единственият начин да се докаже отричаната от г-н К.Л. връзка с Х.Р., според г-н В.С., е позоваването на горепосочените данни. Целта е да се докаже свързаност и конфликт на интереси, като се твърди незаконосъобразност на Наредбата“. Сочи се още, че изявлението на г-н В.С. е цитирано в статията: „Става въпрос за Х.Р., който е едноличен собственик на фирма „Ф.88“ ЕООД. А „от нашата справка в ГРАО се вижда, че той е признат за баща на детето на М.Л., дъщеря на К.Л. Двамата нямат брак, но той е баща на внучето на председателя на Общинския съвет“.

Предвид изложената фактология считат, че не налице нарушение на закона за защита на личните данни и са спазени изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., който не е приложим, тъй като не е действащ към датата на публикацията. Посочено е още, че чл. 40 и 41 от Конституцията на Република България прогласяват, че печатът и другите средства за масова информация са свободни и не подлежат на цензура, че всеки гражданин има право да търси, получава и разпространява информация, а съгласно чл. 11 от Харта на основните права на Европейския съюз всеки има право на свобода на изразяване на мнения, което включва и свободата да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на публичните власти. Правото и задължението на журналистите да предоставят информация, идеи, мнения по въпроси от обществен интерес, свързани с отношенията в обществото и работата на институциите, гарантира в голяма степен демократичността на обществените процеси и изграждането на правилни и законосъобразни мнения и граждански позиции.

Изразяват становище, че намесата в журналистическата дейност е израз на цензура, също и ограничаване на правото на разпространение на информация, а съдебната практика на ЕСПЧ приема, че следва внимателно да се балансира между ограниченията и свободата на словото, предвид изискването за пропорционалност на намесата върху свободата на изразяване, тъй като ролята на пресата като „обществен страж“ е да съобщава информации и идеи по всякакви въпроси от обществен интерес, а право на обществото е да получава такава информация (делото *De Haes and Gijssels v. Belgium*, делото *Thorgerir Thorgeirson v. Iceland*).

Съгласно чл. 9 от Директива 95/46/ЕО, озаглавен „Обработка на личните данни и свобода на словото“, „държавите членки предвиждат изключения или дерогации от разпоредбите на глава 11, глава IV и глава VI относно обработването на лични данни, когато то се извършва единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване. Във всеки конкретен случай националните органи под контрола на националните съдилища следва да разгледат и да постигнат баланс между основното право на неприкосновеност на личния живот във връзка с обработването на лични данни на съответното физическо лице или лица и основното право на свобода на изразяване на администратора на данни.

Считат, че в конкретния случай са изяснени факти по дебат от значим обществен интерес. Публикацията има единствено за цел да предостави информация на обществото относно обвързаност и конфликт на интереси.

Наредбата за преместваеми обекти на територията на Община Б., по повод която възниква спора с г-н К.Л. дали има зет, предизвика силен обществен отзвук в Б. и страната. Същата е обжалвана по административен ред от неправителствени организации, като делата все още не са приключили.

Сочат, че изясняването на фактите е предизвикано от изказванията на заемащо публична длъжност лице - г-н К.Л. - председател на ОС-Б. и като последица от журналистическо отразяване на упражнено от физически лица - представители на обществени организации право на изразяване на мнение.

Застъпено е и становище, че г-н К.Л. заема публична длъжност, а Върховният административен съд и Конституционният съд на РБ последователно приемат, че „защитата на личните данни за лица, заемащи публична длъжност, е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани“. Според КС правото на достъп до информация, което е конституционно право на всеки гражданин, осъществявано посредством средствата за масово осведомяване – медии, телевизии, радио и др., надделява над защитата на личния живот и информация. В случая, с изказването си г-н К.Л. е подтикнал изнасянето пред медиите на информация за неговите близки - дъщеря, внучка и т.н.

Обяснено е, че съдебната практика по прилагане на правото на ЕС е категорична, че за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, публикуването на данни е допустимо, с оглед гарантиране на правото на свобода на изразяване на мнение и правото на свобода на информация. Според ЕП и Съвета, „за да се вземе предвид важността на правото на свобода на изразяване на мнение във всяко демократично общество, е необходимо свързаните с тази свобода понятия, като журналистиката например, да се тълкуват широко.

В допълнение е споменато, че по повод депозирана от г-жа М.Л. жалба до Държавна агенция закрила на детето с предмет - същата статия, е постановено решение, с което жалбата не е уважена.

Считат, че „М.2015“ ООД е въвело и спазва всички изисквания на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и молят да бъде прието, че не е извършено нарушение на ЗЗЛД, както и да бъде оставена без уважение, като неоснователна, жалбата от М.Л. срещу сайта „Ф.“.

На проведено на 27.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели М.Л., лично, и Е.Р., чрез законния си представител (съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 4 от ГПК) – М.К.Р., ответни страни – „М.2015 ООД, в качеството на представляващ „Ф.“ и „М.Г.24“ ООД, като собственик на „Б.24“, съгласно политиката за поверителност и защита на личните данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 17.04.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.) предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.), каквито качества безспорно притежават „М.2015 ООД, в качеството на представляващ „Ф.“ и „М.Г.24“ ООД, като собственик на „Б.24“, съгласно политиката за поверителност и защита на личните данни. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

С Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в

равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията.

В съображение 153 от Регламента е предвидено, че правото на държавите-членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

Служебно извършената справка на „Ф.“ и „Б.24“ установи, че посочените сайтове представляват електронни медии, чийто задачи е да разпространяват информация, т.е. да извършват журналистическа дейност, съгласно изложените по-горе мотиви. В подкрепа на този извод са и самите статии, които са основание за сезиране на надзорния орган. С оглед установеното, обработването на личните данни следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация.

С чл. 85 от Регламент 2016/679 на държавите-членки е предоставена възможността с вътрешното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели.

При разглеждане на жалбата следва да се отчете, че обработването е извършено преди да започне прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 – 25.05.2018 г., но и задължението за съответствието на индивидуалния административен акт с материалния закон към момента на издаването му – чл. 142, ал. 1 АПК. В конкретния случай е налице сходство между разпоредите на ЗЗЛД и Регламента.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК обаче, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, което не означава, че и квалификацията на нарушението се съобразява с действащите към момента на издаване на акта материалноправни норми. Следва да се отбележи, че за да се приеме, че едно деяние е нарушение то трябва да е обявено за такова с действаща към момента на извършването му правна норма, която да е приета за нарушена, предвид което в случая квалификацията следва да се направи към действащата към момента на извършването на нарушението разпоредба.

С разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ. бр. 91 от 10 Ноември 2006г.) е посочено, че обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В тези случаи разпоредбите на глава трета не се прилагат.

Обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност трябва да отговаря на условия, с които да се постигне баланс между основните права на лицето и свободата на информация (свободата на словото) и по-конкретно на правото на всяко лице да получава и предава информация, както е гарантирано изрично в член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

За да се вземе предвид значението на свободата на словото във всяко демократично общество, от една страна е необходимо да се даде широко тълкуване на свързаните с нея понятия, включително на понятието за журналистическа дейност. От друга страна, а и за да се намери равновесната точка между двете основни права, защитата на основното право на личен живот изисква ограниченията на защитата на данните, предвидени в посочените нормативни текстове, да се въвеждат в границите на строго необходимото.

Следователно дейностите, свързани с обработване на лични данни с произход от документи, които са предоставени като доказателства, следва да се разглеждат като дейности по обработване на лични данни, извършвани „единствено за целите на журналистическа дейност“ по смисъла на ЗЗЛД, ако единствената цел на посочените дейности е публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, което администратора на лични данни следва да прецени за всеки конкретен случай. В тази връзка следва да се съобрази чл. 2, ал. 2, т. 5 ЗЗЛД, а именно, че личните данни следва да се заличават или коригират, когато се установи, че са непропорционални по отношение на целите, за които се обработват.

От предоставените по административната преписка доказателства е видно, че в публикуваните статии, действително са качени данни от акта за раждане на Е.Р. От документа са видни името на детето, полът му, както и имената на неговите родители.

Следва да бъде отбелязано, че обработването на личните данни чрез публичното им оповестяване в електронните медии е в съответствие и с принципите за обработване на лични данни, разписани в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 103 от 2005 г.), действала към датата на публикуване на информацията в електронните медии. С разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД е посочено, че личните данни се обработват законосъобразно и добросъвестно. В изпълнение на този принцип от страна на електронните медии, следва да се посочи, че чрез публикуването на акта на раждане на детето, от който са видни имената на неговите родители е единствения начин, по-който може да се направи връзка между председателя на общинския съвет в Б., дъщеря му и зет му, предвид липсата на сключен брак и съответствие с фамилиите на двамата родители. Обработването е и в съответствие с т. 2 и т. 3 от чл. 2, ал. 2, личните данни са събрани и публикувани с точно определена цел, съотносими са и не надхвърлят целта за която са събрани, а именно да бъде дадена прозрачност в обществото. Обработването на личните данни от двете електронни медии е в съответствие и с т. 4,5,6 от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, предвид факта, че са оставени единствено имената на двамата родители и детето, за да може да бъде направена връзка от имената на родителите и фамилията на детето с тези на общинския съветник на Б., като останалата информация е заличена.

В чл. 85 от Регламент 2016/679 е предоставена възможността държавите-членки да предвидят дерогации на някои от главите на Регламента. В 25з, ал. 3, т. 1 ЗЗЛД е посочено, че не се прилагат чл. 6, 9, 10, 30, 34 и плава пета от Регламент 2016/679. Както беше посочено уредените с чл. 6 от Регламент 2016/679 основания за обработване не се прилагат, но в чл. 25з, ал. 1 ЗЗЛД е предвидено самостоятелно основание за обработване на лични данни за журналистически цели.

Относно изложеното твърдение за недобросъвестно обработване на данните по смисъла на чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679, същото следва да се разгледа през критериите за баланс между свободата на изразяване и защитата на личните данни, посочени в чл. 25з, ал. 2 ЗЗЛД.

1. естеството на личните данни – три имена и пол. Публикуваните данни не разкриват „биометрични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 14 от Регламент 2016/679, доколкото в случая няма

специфично техническо обработване, което да позволи или потвърди уникалната идентификация на лицето пред трети лица, които не познават и не разполагат с друга информация за лицето.

2. влиянието, което разкриването на личните данни или тяхното обществено оповестяване би оказало върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име. Разкриването на лични данни – имена и пол, не оказва неблагоприятно влияние върху неприкосновеността на личния живот, доколкото имена и полът са основни данни за идентификацията на физическо лице. Имената на детето са оповестени при пресконференция, а публикуването им е като доказателство, че лицето за което се твърди, че има интерес от промяна на наредбата е баща на детето, чийто данни да публикувани и зет на председателя на общинския съвет Б.

3. обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора – при пресконференция;

4. характера и естеството на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 - обработването е за журналистически цели в професионален смисъл;

5. значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес – разкритите лични данни са необходими за идентификация на субекта на данни, тъй като статията се отнася за действия от обществен интерес.

6. отчитане дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот е с по-занижена защита на личната си неприкосновеност или чиито действия имат влияние върху обществото - не е лице по чл. 6 от ЗПКОНПИ;

7. отчитане дали субектът на данни с действията си е допринесъл за разкриване на свои лични данни и/или информация за личния си и семеен живот – личните данни не са разкрити от жалбоподателката;

8. целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 – в случая журналистиката е коректив;

9. съответствието на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1, с основните права на гражданите – съответства на другите основни права;

10. други обстоятелства, относими към конкретния случай – не са установени.

От събраните по административната преписка доказателства не е спорно, че данните, публикувани в двете електронни медии са с цел изясняване на факти, отнасящи се до конфликт на интереси и че конкретните данни са публикувани за изясняване на проблем от значим обществен интерес.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване, обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41,

ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага.

С оглед изложените мотиви, се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно за журналистически цели, които са в необходимото съответствие между защитата на личните данни и свободата на изразяване и информация. Г-жа Матева, член на Комисия за защита на личните данни, гласува с особено мнение, което е неразделна част от настоящото решение.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-202/02.04.2018 г., подадена от М.Л. срещу „Ф.“ и „Б.24“.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-408/2018 г.

София, 27.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 22.05.2019 г. и обективизирано в протокол № 22/22.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2016 г., подадена Г.Г.К. срещу Кооперативно сдружение (КС) „П.Б.П.“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба, в която е описано, че след направена справка в търговския регистър към Министерство на правосъдието е установила, че личните ѝ данни се обработени и разпространение от Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Г-жа Г.Г.К. споделя, че противно на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, в регистъра са публикувани трите ѝ имена, единния граждански номер (ЕГН), за което отговорността била на кооперативното сдружение, тъй като са обявили личните ѝ данни в публичен регистър.

Жалбоподателката сочи, че данните могат да бъдат намерени в търговския регистър в делото на кооперативното сдружение. Към ежегодните заявления Г2 се прилагат актуални извлечения от

книгата на член – кооператорите, като в списъците присъства и името ѝ под пореден номер ****, с членски номер ****.

Според жалбоподателката кооперативното сдружение обработва личните ѝ данни по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и са нарушени принципите за обработване на лични данни. Сочи, че не е давала съгласие за обработване на личните ѝ данни и не са ясни целите, за които се обработват нейните лични данни, както и че не са обработени по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност и не ѝ е дадена информация по смисъла на чл. 13 и чл. 14 от Регламента.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-408#1/15.06.2018 г. на КЗЛД, на Кооперативно сдружение „П.Б.П.“ е предоставен срок за писмено становище по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, в което е посочено, че г-жа Г.Г.К. е била член – кооператор в КС „П.Б.П.“ от 22.02.2002 г. Членственото ѝ правоотношение е прекратено /поради изключване/ с решение на ОС - на КС, проведено на 19.02.2016 г., а посоченото решение на ОС е публикувано в партидата на КС в търговски регистър през месец юли 2016 г. Сочат, че съгласно изискванията на разпоредбите на Закона за търговския регистър, при депозиране на заявления А7 или Г2, приложими за кооперации, задължително следва да се прилагат, решение на ОС на кооперацията, актуално извлечение от книгата на член - кооператорите, списък на присъствалите на ОС. Именно във връзка с тези изисквания при подаване на заявления до Търговския регистър са прилагани и посочените извлечения от книгата на член – кооператорите, в които респективно са присъствали данните и на г-жа Г.Г.К. Сочат, че след изключването ѝ през 2016 год., нейното име не фигурира.

Информират, че цитираната от жалбоподателката разпоредба на чл. 2, ал. 2 от ЗТДДЮЛНЦ, действително съдържа забрана за публикуване на лични данни на лица, но тази разпоредба е в сила от 01.01.2018 г., а законодателят не е предвидил да бъде прилагана със задна дата, което означава, че не би могла да бъде прилагана за публикувани лични данни на член – кооператори за предходни периоди. Сочат още, че данните на жалбоподателката действително фигурират в партидата на КС в търговски регистър, но до 2016 год., когато същата е изключена от КС. Именно във връзка с тези нейни възражения и оплаквания за разгласяване на личните ѝ данни са сезирали Търговски регистър при Агенцията по вписванията за заличаване на личните данни на лицата по всички подадените от заявления и документи, но не са получили отговор. Считат, че не е необходимо съгласите на жалбоподателката за обработване на личните ѝ данни, тъй като след датата на изключването ѝ и заличаването ѝ от списъка на член – кооператорите, тя фигурира в системата на КС само като длъжник. Считат жалбата за неоснователна.

С писмо изх. № ППН-01-408(18)#11/16.04.2019 г. от изпълнителния директор на Агенция по вписванията е изискана информация на основание разпоредбата на чл. 44 от АПК за изясняване на преписката от фактическа страна. В отговор е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-408#15(18)/08.05.2019 г., в което от Агенция по вписванията информират, че съгласно съдържащата се в чл. 2, ал. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) легална дефиниция, търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) представляват обща електронна база данни, включваща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридическите лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. На основание чл. 11, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ базата данни на ТРРЮЛНЦ е публична и всеки има право на свободен и безплатен достъп до нея. С оглед, което законодателят е предвидил, че в базата данни на търговския регистър следва да се съдържа информация за подлежащите на вписване обстоятелства, подлежащите на обявяване актове и документите, въз основа на които се извършват вписванията и обявяванията, тъй като сигурността на търговския оборот зависи от възможността гражданите и организациите да извършват бързи и надеждни справки

за вписаните обстоятелства и на документите въз основа, на които са извършени вписванията. По силата на нормативната уредба на Агенция по вписванията е вменено задължението да осигурява достъп до всички документи въз основа, на които се извършват вписвания, заличавания и обявявания на третите лица, държавни органи, органи на местно самоуправление и местната администрация, лица, на които е възложено упражняването на публична функция.

В чл. 2, ал. 3 на ЗТРРЮЛНЦ е посочено, че за търговец и клон на чуждестранен търговец и за юридическо лице с нестопанска цел и клон на чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел се води дело в електронна форма. В делото се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове и други документи, които могат да съдържат и лични данни. Агенцията осигурява регистриран достъп до делото на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел. Достъпът може да бъде предоставен в териториалните звена на Агенцията след представяне на молба и документ за самоличност. Лицето, поискало достъп по електронен път, следва да се идентифицира чрез електронен подпис или чрез цифров сертификат, издаден от агенцията (чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ).

Информират, че при извършена проверка е установено, че лице с името Г.Г.К. не е вписано и не е било вписано в ТРРЮЛНЦ, водени от Агенцията по вписванията. При извършено търсене в ТРРЮЛНЦ по физическо лице се установи, че към настоящия момент относно лицето Г.Г.К. няма данни в информационната система на търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ да е вписано и не е било вписано.

При извършена проверка в делото по партидата на Кооперация „П.Б.П.“ с ЕИК ***** е установено, че в част от документите, приложени в делото по чл. 2, ал. 3 ЗТРРЮЛНЦ, се съдържа името на Г.Г.К., като е посочен и ЕГН, но достъпът до тях не е свободен, а е регистриран.

Жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

На проведено на 27.03.2019 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима и е назначена проверка. Конституирани са страни: Г.Г.К. и ответна страна – Кооперативно сдружение „П.Б.П.“, редовно уведомени за насроченото на 22.05.2019 г. открито заседание.

Отчита се фактът, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата

по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 (отм.) от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД обработване на лични данни е понятието регламентирано с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно „всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространение или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

По административната преписка не е спорно, че г-жа Г.Г.К. е била член – кооператор в Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Прави се отбелязването, че съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3 (в редакцията от ДВ. бр.101 от 21 Декември 2011г., действала към датата на извършване на вписването от кооперативното сдружение) от Наредба № 1 за водене и съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, „за търговец и клон на чуждестранен търговец се води дело в електронна форма, в което се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове, постановените мотивирани откази и други документи, които могат да съдържат и лични данни за идентифицирането на лицата, представляващи или управляващи търговеца, в ал. 4 на чл. 3 е посочено, че „Агенцията осигурява регистриран достъп до делото на търговеца. Достъпът може да бъде предоставен в териториалните звена на агенцията след представяне на молба и документ за самоличност. Лицето, поискало достъп по електронен път, следва да се идентифицира чрез електронен подпис или чрез цифров сертификат, издаден от агенцията.

В разпоредбата на чл. 6 (от ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014 г, приложима към датата на извършеното вписване от страна на КС) е посочено, че вписване и заличаване в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложения № А1-А14, Б1-Б7, В1, В2-1, В2-2, В2-3, В2-4, В3-1, В3-2, В3-3. Обявяване на актове в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложения № Г1 и Г2. Запазване на фирма в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Д1. Издаване на удостоверение за законосъобразност се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Е1. Изпълнение на указанията по чл. 22, ал. 4 от Закона за търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Ж1. Когато мястото за попълване на заявителите в образците, изброени по-горе, не достига, се прилага допълнително приложение З1. От преглед за необходимите заявления за вписване на установява, че в същите се съдържат изискване за попълване на лични данни.

При преглед на раздел IX “ж” от Наредба № 1 за водене и съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел – „заявление за вписване на обстоятелства относно сдружение“, се установява, че същият е нов, влязъл в сила с ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.), т. е разпоредбата не е действала към датата на подаване на документите в търговския регистър от Кооперативно сдружение (КС) „П.Б.П.“.

Предвид изложеното следва, че данните на г-жа Г.Г.К. са предоставени за публикуване в Търговския регистър към Агенция по вписванията в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора произтичащо от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРЮЛНЦ (в редакцията от ДВ. бр.34 от 29 Април 2011г.), по отношение на която законодателят не е предвидил същата да бъде прилага със задна дата, което означава, че не би могла да бъде прилагана за публикувани лични данни, в изпълнение на задължението разписано в разпоредбата на чл. чл. 4, ал. 1, т. 1 (в редакцията от ДВ. бр.91 от 10 Ноември 2006г.) от ЗЗЛД, съответстваща на разпоредбата на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламента.

Доколкото по административната преписка със становище заведено с рег. № ППН-01-408#14(18)/24.04.2019 г. е направено допълнение, че администраторът на лични данни КС „П.Б.П.“, съхранява данни на компютърните системи, без да е гарантирана подходяща степен на сигурност и поверителност, следва да бъде посочено, че твърденията не са подкрепени с доказателства от страна на жалбоподателката. Още повече, че видно от предоставените доказателства между жалбоподателката и КС „П.Б.П.“ е налице гражданскоправен спор, то за администратора съществува задължение за съхранение на данните до приключване на спора.

Видно от мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК е, че както при действието на Закона за давността, така и при действието на ЗЗД, давността се прекъсва само със започването на производство, в което длъжникът участва. Давността не може да бъде прекъсната, без длъжникът да узнае това. Всички срокове за съхраняване на документи са съобразени със срока на погасителната давност. Ако давността може да прекъсне без знанието на длъжника, той е изложен на риска да унищожи или най-малкото да престане да съхранява документите за плащане на дълга или за погасяването му по друг начин.

Според чл. 20 до чл. 23 от действащия от 1898 до 1950 г. Закон за давността тя се прекъсва по гражданска причина с подаване искова молба в съда, с призовка за доброволно плащане или с налагане секвестър или възбрана, съобщена на лицето, срещу което се иска да се прекъсне течението на давността. Тя не се счита прекъсната: ако ищецът се откаже от иска си; ако заведеното производство се унищожи по причина на прекратяването му в съда или по причина на непотърсването му в течение на 3 години; както и ако искът се отхвърли. Давността също така се прекъсва по гражданска причина, когато длъжникът признае правото на тогава, против когото тя е била започнала да тече. Съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД давността се прекъсва с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство; ако искът или възражението или искането за почване на помирително производство не бъдат уважени, давността не се смята прекъсната.

От разпоредбата на чл. 38 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) е видно, че счетоводната и търговската информация, както и всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане и задължителните осигурителни вноски се съхраняват от задълженото лице по реда, установен в Закона за Националния архивен фонд, в следните срокове: ведомости за заплати - 50 години; счетоводни регистри и финансови отчети - 10 години; документи за данъчно-осигурителен контрол - 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на публичното задължение, с което са свързани; всички останали носители - 5 години.

В ал. 2 на чл. 38 от ДОПК е посочено, че след изтичането на срока за съхранението им носителите на информация по ал. 1 (хартиени или технически), които не подлежат на предаване в Националния архивен фонд, могат да се унищожават.

От събраните доказателства по административната преписка е видно, че членственото правотношение на жалбоподателката е прекратено на 19.02.2016 г., предвид което за Кооперативно сдружение „П.Б.П.“ не е изтекъл и срокът по чл. 38, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2018 г., подадена от Г.Г.К. срещу Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Рег. № НДМСПО – 01- 197/2019 г. гр. София, 27.05.2019 г.

ОТНОСНО: Форма на упълномощаване при упражняване на права на субект на данни

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 22.05.2019 г., разгледа преписка с рег. № НДМСПО-01-197/17.05.2019 год. от проф. Г.Н. д.м.н., в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛ „С.Е. “. Искането е във връзка с прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД). По смисъла на цитирания регламент УМБАЛ „С.Е. ” ЕАД гр. София се явява администратор на лични данни, поради което предстои приемане на вътрешни правила за защита на личните данни в лечебното заведение.

При подготовката на вътрешните правила е възникнал въпрос, по който няма изрично указание в Регламент (ЕС) 2016/679 и в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Упражняването на правата на субектите на данни предполага възможност за достъп до лични данни, право на коригиране на непълни или неточни данни, право на изтриване на данните („право да бъдеш забравен”), право на ограничаване на обработката на данни, право на преносимост на данните, право на възразение срещу обработването на данните. При упражняването на тези права субектите на данни следва да подадат заявление до администратора – лично или чрез упълномощено лице. Предвид обстоятелствата, че нито в ОРЗД, нито в ЗЗЛД е посочена формата на пълномощното, а именно – дали пълномощното на представителя/ пълномощника следва да е с нотариална заверка, или може да се представи обикновено пълномощно, проф. Г.Н. моли Комисията за защита на личните данни за становище относно необходимостта от нотариална заверка на пълномощното на представителя на субекта на данни.

Правен анализ:

Разпоредбите на чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679 уреждат условията за упражняване на правата на субектите на данни. Първото условие за упражняване на тези права е субектът на данни да бъде идентифициран от администратора. Поради технологичната си неутралност, регламентът не посочва конкретни механизми за удостоверяване самоличността на субекта на данни. Това зависи от конкретния контекст, в който данните се обработват. По правило, идентифицирането става само въз основа на данни за субекта, с които администраторът вече разполага.

При необходимост, когато „администраторът има основателни опасения относно самоличността на физическото лице” („чл. 12, пар. 6 от ОРЗД”), подало искане за упражняване на своите права, той може да поиска предоставянето на допълнителна информация от него с цел установяване по безспорен начин на идентичността на субекта на данни. Ако администраторът счита, че не е в състояние да идентифицира субекта на данни, той носи тежестта на доказване на това обстоятелство. В този случай администраторът може да откаже да предприеме действия по искането на субекта на данни за упражняване на негови права.

Във връзка с необходимостта от удостоверяване идентичността на субекта на данни и гарантиране, че правата по чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 се упражняват от съответния правоимащ, ЗЗЛД въвежда определени изисквания към процедурата, по която същите се реализират. Съгласно чл. 37б от ЗЗЛД, правата по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 се упражняват чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг, определен от администратора, начин. Заявлението може да бъде подадено по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. Заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Реквизитите на заявлението са подробно разписани в чл. 37в от ЗЗЛД. В разпоредбите на чл. 37в, ал. 2 от ЗЗЛД е казано, че при подаване на заявлението от упълномощено лице към заявлението се прилага съответното пълномощно.

С оглед на факта, че питането се отнася до администратор на лични данни, който има качеството на лечебно заведение, следва да бъде обсъдено и относимото специално законодателство.

Законът за здравето (ЗЗ) урежда обществените отношения, свързани с опазване здравето на гражданите. В него е дефинирано понятието „Здравна информация”, а именно това са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.

Съгласно разпоредбите на чл. 28б, ал. 2 от ЗЗ, пациентът има право да **упълномощи писмено друго лице** да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях.

Правният институт на упълномощаването е уреден в чл. 36 – 43 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). По-специално, разпоредбата на чл. 37 от ЗЗД предвижда, че „упълномощаването за сключване на договори, **за които законът изисква особена форма**, трябва да бъде дадено в същата форма”.

Нито в Закона за здравето, като специален закон, нито в разпоредбите на Общия регламент и на Закона за защита на личните данни е предвидено изискване за нотариална форма на упълномощаване в хипотезата на упражняване на права от физическо лице – субект на данни/пациент. Следователно лечебните заведения нямат правно основание да изискват нотариална заверка на пълномощно при упражняване на права на физическите лица по чл. 15-22 от Общия регламент относно защитата на данните.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Лечебните заведения, в качеството им на администратори на лични данни, нямат правно основание да изискват нотариална заверка на подписа при упълномощаване на друго лице да упражни правата на субекта на данни по чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно право на достъп до лични данни, право на коригиране на непълни или неточни данни, право на изтриване на данните („право да бъдеш забравен”), право на ограничаване на обработката на данни, право на преносимост на данните, право на възражение срещу обработването на данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-190/2019 г.
гр. София, 10.06.2019 г.

ОТНОСНО: Определяне на фигурите „администратор” и „обработващ” при провеждане на клинични изпитвания.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 29.05.2019 г., разгледа искане за становище (вх. № НДМСПО-01-190/22.04.2019 г.) от „С.Б.“ ЕООД („С.”), ЕИК *****, в което се поставят въпроси, касаещи определянето на правните фигури „администратор” и „обработващ” при провеждане на клинични изпитвания.

Дружеството е установено на територията на Република България, като за част от своята дейност има качеството на „възложител” по смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) и участва в иницирираните от него клинични изпитвания.

Като възложител, С. може да има взаимоотношения с лечебни заведения за болнична помощ, центрове за психично здраве, центрове за кожновенерически заболявания, комплексни онкологични центрове, диализни центрове, диагностично-консултативни центрове, медицински центрове, дентални центрове и медико-дентални центрове, както и в индивидуални и групови практики за първична и специализирана медицинска помощ, получили разрешение за дейност/удостоверение за регистрация по реда на Закона за лечебните заведения, където С. провежда иницирираните клинични изпитвания.

Дружеството осъществява също така взаимоотношения и с другите лица в клиничните изпитвания, а именно с главния изследовател и изследователите, както и членовете на екипа на изследователя-колаборатори, наблюдатели и одитори на изпитването. При осъществяване на дейностите по клинични изпитвания категориите лица, чиито лични данни се обработват, са:

– Участниците в клиничното изпитване - по смисъла на § 1, т. 78 от ДР на ЗЛПХМ, като се обработват данни за самоличността и здравословното състояние на лицето, получени при извършване на лечебните дейности по клиничното изследване, съдържащи се в медицинските картони на пациентите, участници по изпитването и необходими за извършване на клиничното изпитване;

– Изследователите - по смисъла на § 1, т. 21 от ДР на ЗЛПХМ, както и членовете на изследователския екип, като се обработват данни за самоличността им и необходими за изпълнение на задълженията им по клиничното изпитване;

– Наблюдателите и одиторите, назначени от С. за осъществяване на наблюдение на дейността и последваща проверка при извършване на клиничните изпитвания, като се обработват данни за самоличността им при изпълнение на договорните задължения.

Най-голям дял клинични изпитвания С. провежда в лечебни заведения за болнична помощ, където дейностите по клиничното изпитване се извършват в специализираните клиники от лекари със съответната специалност, които се явяват изследователи по изпитването. Същите лекари са и служители на съответното лечебно заведение.

За уреждане на взаимоотношенията с лечебните заведения, С. сключва писмен договор, където е предвидено, че лечебното заведение осигурява квалифициран и инструктиран персонал и подходящо оборудване, които да са налични за изпитването и разрешава извършването на мониторинг и одит на изпитването.

От друга страна, дружеството сключва писмени договори с главните изследователи по проучванията за уреждане на правата и задълженията по възложеното клинично проучване. С. предоставя информация на лечебното заведение за лицата, изследователи по клиничното изпитване, както и кои са лицата включени в екипа им.

Въз основа на горепосоченото, дружеството поставя следните въпроси:

1. Дали при извършване на клиничното изпитване лечебното заведение обработва лични данни на участниците в клиничното проучване за целите на изпитването.
2. В случай, че лечебното заведение обработва лични данни на участниците в клиничното проучване, в какво качество (администратор или обработващ) лечебното заведение обработва личните данни за целите на провеждане на клиничното изпитване.
3. Счита ли се за обработване на лични данни, както от възложителя, така и от лечебното заведение действието, при което възложителят информира лечебното заведение относно изследователите и техните екипи, включени в изследването, доколкото същите са служители на лечебното заведение и същото вече разполага с техните лични данни.

Правен анализ:

Познаването на фигурите на „администратор” и „обработващ” е ключово за правилното прилагане на действащото законодателство в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността на личността. Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679) предвиди идентични легалните дефиниции с тези по отменената Директива 95/46/ЕО, но въпреки това фигурата на обработващия претърпя съществена правна метаморфоза, като за нея се предвидиха редица задължения, които не съществуваха до този момент.

Съгласно легалната дефиниция, визирана в чл. 4, т. 7 Регламент (ЕС) 2016/679 **„администратор”** означава *физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.*

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или за цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

„Обработващ лични данни” е *„физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора”* (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора на лични данни, т.е. **последниците от обработването на личните данни, настъпват директно в правната сфера на администратора**. Регламентът предвижда, че техните отношения се уреждат с договор или с друг правен акт съгласно правото на ЕС или правото на държава членка, който регламентира предмета и срока на действие, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни и правата и задълженията на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документирано нареждане от страна на администратора / ар. чл. 28, § 3, б. „а“ вр. с чл. 29 от Общия регламент/. В случаите, когато е необходимо включването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, § 2 от Общия регламент, обработващият също е задължен да поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, § 10 от Общия регламент изрично предвижда, ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Принципът на отчетност, визиран в чл. 5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

Поначало администраторът на лични данни може да „възлага“ на обработващ дейности по обработка, за които самият той има правна възможност да извърши, но поради различни причини от организационно, техническо, финансово или друго естество е преценил, че е по-подходящо да се осъществяват от фигурата на т.нар. обработващ.

Режимът за извършване на клинични изпитвания е подробно уреден в Регламент (ЕС) 536/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба и в Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина. Нещо повече, законът изчерпателно определя функциите и задачите на всички субекти, участващи в клинично изпитване. В конкретния случай, дейността по обработване на лични данни във връзка с извършване на клинични изпитвания не би могла да се извърши „от името“ на възложителя на изпитването, поради факта, че същите не могат да бъдат извършени от него, а само от оправомощена по съответния ред организация, имаща качеството „лечебно заведение“.

От друга страна и не на последно място, специалното законодателство в сферата на здравеопазването предвижда редица задължения, мерки и механизми за защита на здравната информация, съдържаща лични данни, които не могат да бъдат дерогирани с договор по смисъла на чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В конкретния казус са налице доводи за разглеждане на фигурата на съвместни администратори, съгласно която когато двама или повече администратори съвместно определят целите и средствата на обработването, те се считат за съвместни. Те следва да определят по прозрачен начин съответните си отговорности за изпълнение на задълженията си, по-специално що се отнася до упражняването на правата на субектите на данни и съответните им задължения за предоставяне на информацията, посочена в членове 13 и 14, посредством договореност помежду си, освен ако и доколкото съответните

отговорности на администраторите не са определени от правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо тях. Наред с това за субекта на данни е предвидена възможност за упражняване на своите права по отношение на всеки и срещу всеки от администраторите (чл. 26, § 3 от Общия регламент)

Нещо повече, в **Становище 1/2010 на Работната група по чл. 29** (сега Европейски комитет по защита на данните) относно понятията „администратор“ и „обработващ“ е посочено изрично, че при провеждане на клинични изпитвания участниците обработват лични данни в качеството на съвместни администратори, за което е даден и нагледен пример (стр. 30 на Становището).

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. При провеждането на клинични изпитвания лечебните заведения обработват личните данни на участниците в тях за целите на съответните клинични изпитвания. В тези случаи лечебните заведения и възложителят на клиничното изпитване имат качеството на съвместни администратори по смисъла на чл. 26 от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Всички действия на възложителя и на лечебното заведение, свързани с провеждането на клинично изпитване, включително обмена на информация между тях, се явяват обработване за тази конкретна цел.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Рег. № НДМСПО-01-235/2019 г. гр. София, 20.06.2019 г.

ОТНОСНО: Качеството на дружества, предлагащи платежни услуги

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 19.06.2019 г., разглежда искане за становище (вх. № НДМСПО-01-235/11.06.2019 г.) от кмета на Столична община (СО), г-жа Йорданка Фандъкова, с което се иска становище относно дефинирането на качеството „администратор“ или „обработващ лични данни“ на контрагент на СО – „Изипей“ АД.

С цел улесняване плащането на дължими данъци и такси от страна на задължените лица по Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) между Столична община и търговски дружества се сключват договори с предмет „*Приемане на суми по сметки на СО, предназначени за заплащане на*

данъци по ЗМДТ, такса битови отпадъци и такса притежаване на куче, както и задължения и лихви за минали години”. Изпълнители по договорите са банки, пощенски оператори и други дружества като „Изипей” АД, които предоставят платежни услуги по реда на Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС).

Визираните договори съдържат клауза, която определя изпълнителя като „обработващ лични данни” по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Следва да се отбележи, че договорите са сключени при действието на предходната редакция на ЗЗЛД и преди КЗЛД да се произнесе със Становище (рег. № НДМСПО-01-873/10.08.2018 г.) относно качеството на банките при взаимоотношенията им с клиенти. За целите на привеждане на договорите в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, между СО и изпълнителите по договорите е разменена кореспонденция, като от страна на контрагентите е изразено категорично становище, че определянето им в договорите като „обработващи лични данни” не отразява правилно същността на процеса по предоставяне на услугата за заплащане на суми към бюджета на Столична община. С оглед спецификата на извършваната дейност, изразяват позиция, че са самостоятелни администратори на лични данни, като се позовават на аргументите, изложени в горепосоченото становище на КЗЛД. Нещо повече, излагат доводи, че предвид разликата между администратор и обработващ и с оглед обстоятелството, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора и само по документирано негово нареждане, то дейностите по предмета на договорите при съобразяване с чл. 28 от Регламента биха били практически неизпълними.

Правен анализ:

Предоставянето на платежни услуги на физически и юридически лица – предмет на визираните по-горе договори, е нормативна дейност, изчерпателно уредена в Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) и съответните подзаконовни нормативни актове, която се осъществява от банки, дружества за електронни пари, платежни институции и др. въз основа на издаден лиценз и под надзора на Българска народна банка (БНБ). Тук следва да се отбележи, че едно от условията за издаване на лиценз е осигуряването на *„правила за сигурност, които защитават ползвателите на платежни услуги срещу установените рискове, измамите или незаконното използване на чувствителни и лични данни”* (арг. чл. 10, ал. 4, т. 6, б. „к” от ЗПУПС). В допълнение, разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗПУПС задължава доставчиците на платежни услуги и платежните системи да обработват лични данни на ползватели на платежни услуги при спазване на изискванията за защита на личните данни.

Във връзка с гореизложеното, за Столична община е налице нормативна пречка за даване на указания на „Изипей” АД как да обработва личните данни, тъй като и двете страни по договора са задължени да спазват съответното специално законодателство, в т. ч. и относимите разпоредби, касаещи определянето на целите и средствата за обработване. Това е така и по отношение на специфичните задължения на доставчиците на платежни услуги, вменени им по силата на Закона за мерките срещу изпирането на пари. На практика това означава, че Столична община и „Изипей” АД са ограничени при определянето на целите и средствата за обработване на личните данни, необходими за предоставяне на платежни услуги. Видно е, че страните по договора не биха могли да изпълнят императивните изисквания (напр. извършването на одити от СО) на чл. 28 от Общия регламент, уреждащ отношението „администратор” – „обработващ лични данни”.

Предвид изложените по-горе мотиви, може да се приеме, че доставчиците на платежни услуги, упражнявайки дейност в условията на строга и изчерпателна нормативна регламентация, въз основа на лиценз и под контрола на изрично овластени за това публични органи, подобно на банките и пощенските оператори не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. В тази връзка, КЗЛД е изразила аналогична теза в редица свои становища /рег. № НДМСПО-01-859/01.08.2018 г., НДМСПО-17-604/20.06.2018 г. и НДМСПО-01-873/10.08.2018 г./ налични на официалната ѝ интернет страница.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, пар. 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Подобно на банките и пощенските оператори, доставчиците на платежни услуги, упражняващи своята дейност в условията на строга и изчерпателна нормативна регламентация, не биха могли да се разглеждат като обработващи, а като самостоятелни администратори на лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА**

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № НДМСПО-01-230/05.06.2019 г.

гр. София, 24.06.2019 г.

ОТНОСНО: Предоставяне на лични данни от община К. на „Център за психично здраве – П.“ ЕООД

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 19.06.2019 г., разглежда искане за становище с вх. № НДМСПО-01-230/05.06.2019 г. от г-жа Д.Т., длъжностно лице по защита на данните в община К., във връзка с получено от „Център за психично здраве – П.“ ЕООД уведомление.

Последното е във връзка с необходимостта от контакт на лечебното заведение с близки на пациентите, които са подложени на лечение. Управителят на „ЦПЗ П.“ ЕООД, г-жа М.Г., описва процедурите и етапите от лечението на пациентите, в които е обусловена горепосочената необходимост. Изискуемият обем от данни на близки на пациентите е следния: три имена, ЕГН, адрес и телефон за връзка.

Обработването на личните данни от страна на „ЦПЗ П.“ ЕООД е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субектите на лични данни (чл. 6, ал. 1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679). То е с оглед изпълнението на основното предназначение на лечебното заведение – осъществяване на болнична помощ и се явява дейност в обществен интерес. Данните, които се събират и съхраняват, са с оглед обезпечаването на здравноосигурителните права на пациентите. Г-жа М.Г. пояснява, че в лечебното заведение е внедрена криптираща и DLP система за защита на личните данни. Разработени са вътрешни правила и политики, образци и процедури.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка, длъжностното лице по защита на данните на община К. поставя следните въпроси:

1. Налице ли е основание община К., бидейки администратор на лични данни, да предостави личните данни на близките на пациентите на лечебното заведение, в обем три имена, ЕГН, адрес и телефон за връзка;

2. При наличието на основание, необходимо ли е преди предоставянето на данните да бъде изискано съгласието на близките.

Правен анализ

Законът за лечебните заведения (ЗЛЗ) е нормативният акт, регулиращ устройството и дейността на лечебните заведения в Република България. Същият в чл. 26 разписва подробно какви дейности извършват центровете за психично здраве и какви са техните звена. Съгласно нормата на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредба на министъра на здравеопазването.

С оглед на конкретния казус, кореспондиращият подзаконов акт е Наредба № 24 от 07.07.2004 г. за утвърждаване на медицинския стандарт „Психиатрия“, съдържаща различните видове процедури и дейности, изпълнявани спрямо пациентите. Основните принципи при лечението на лица с психични разстройства са минимално ограничаване на личната свобода и зачитане на техните права; намаляване на институционалната им зависимост; интегрираност и равнопоставеност на психиатричната помощ с останалите медицински направления; спазване на хуманитарните принципи и норми при осъществяване на лечебния процес, както и социална адаптация и стимулиране на самопомощта и осигуряване на активна професионална подкрепа.

Безспорен е фактът, че с оглед на изключителната специфичност на назначеното лечение и извършваните процедури, е обусловена необходимостта от съгласието на пациента, респективно на неговите близки при обективна неспособност от негова страна да го даде лично.

Правните основания, на които лечебното заведение се позовава, за да обоснове необходимостта от получаване на данни за близки на своите пациенти, включват ситуации, в които обективно информираното съгласие на пациента (по смисъла на Закона за здравето) не може да бъде получено. Така например, съгласно т. 2.3.2 от Наредба № 24 от 07.07.2004 г., при извършването на първоначална оценка на лице, прието за лечение в съответното лечебно заведение, са предвидени срещи с близки. В буква „в“ на същата точка е наблегнато върху необходимостта от интервю с близък, с оглед отчитане на същността на връзката му с пациента и включването му в лечебния план.

В допълнение на горепосоченото, наредбата изрично предвижда, че при извършването на електроконвулсивна терапия (т. 3.8) се изисква съгласие на пациента, а при невъзможност от негова страна – на негов близък или законен представител, като то се документира. Резултатите от проведеното лечение се обсъждат с близките на пациента. Аналогични са и случаите при невропсихологичната оценка (т. 3.10.1 от наредбата), която се извършва при когнитивни и поведенчески разстройства, както и при обслужването на рискови пациенти, което се провежда в психиатричен стационар, като в случая лекарите биха могли да проведат лечение единствено след получаването на информираното съгласие на пациента (т. 5 от наредбата).

Изброеното по-горе показва, че законодателят изрично е предвидил включването на близките/семейството на пациента в цялостния процес на неговото лечение – от приемането му до неговото изписване. Това има терапевтична цел, спомага за по-лекото протичане на лечението и оздравителния процес на пациента. Не без значение са предвидените различни форми на консултации с близките на пациента (например при шизофренни разстройства – т. 3.10.3 от наредбата) или етапът на планиране на неговото изписване и подготовка, който се извършва изключително с тяхно съдействие (т. 3.13 от наредбата).

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни. По смисъла на чл. 4, т. 1 от Общия регламент „лични данни“ е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко.

Предоставянето на информацията, изискана от „ЦПЗ - П.“ ЕООД, от страна на община К., съставлява действие по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в чл. 4, т. 2 от Общия регламент. Законосъобразното обработване на лични данни за определена цел изисква наличието на поне едно от изчерпателно изброените алтернативни основания в чл. 6, пар. 1, както и спазването на принципите за обработване на лични данни, визирани в чл. 5 на ОРЗД.

Наредба № 24 от 07.07.2004 г. по своя характер е подзаконов нормативен акт, който се издава за прилагането на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, който има действие на територията на цялата страна.

Видно от изложеното по-горе, може да се направи обоснован извод за наличие на спазване на нормативно установено задължение за лечебните заведения, в частност „ЦПЗ П.“ ЕООД, като същото е основание за законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6, пар. 1, буква „в“ от Общия регламент.

С оглед на конкретния казус, също така е приложима и хипотезата на чл. 6, пар. 1, буква „г“ от регламента, а именно – обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните **или на друго физическо лице**. Безспорно с оглед на специфичността на назначеното лечение, извършваните процедури и оздравителния процес, контактът с близките на пациента е не само препоръчителен, но и задължителен в някои случаи, като е налице и хипотезата за невъзможност за назначаване на необходимото лечение без знанието и съгласието на роднини на пациента.

Трябва да се подчертае, че администраторът на лични данни обработва данни в съответния обем, в зависимост от специалното законодателство, регламентиращо неговата дейност. Когато това не е регламентирано, преценката се извършва от него, при отчитане на спецификата на дейността, която извършва и задълженията, вменени му в закона. В конкретния случай, „ЦПЗ П.“ ЕООД желае да получи от община К. данни на близки на пациенти на лечебното заведение в следния обем: три имена, ЕГН, адрес и телефон за връзка. Считаме, че с оглед постигането на посочените цели, достатъчно е представянето на данни в следния обем **три имена, адрес и телефон за връзка**. Последното ще бъде в съответствие с принципа за свеждане на данните до минимум, визиран в чл. 5, пар. 1, буква „в“ от Общия регламент.

Във всички случаи, администраторът на лични данни трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, отчитайки техническия прогрес, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете, които могат да произтекат. „ЦПЗ П.“ ЕООД твърди, че в рамките на лечебното заведение е въведена система за защита при обработване на личните данни. Администраторът следва също така да е в състояние да докаже, че обработването е в съответствие с Общия регламент.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, параграф 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни прие следното

СТАНОВИЩЕ

1. На основание чл. 6, параграф 1, букви „в“ и „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и Наредба № 24 от 07.07.2004 г. за утвърждаване на медицинския стандарт „Психиатрия“, община К., в качеството си на администратор на лични данни, може да предостави на „Център за психично здраве - П.“ лични данни на близки на пациенти на лечебното заведение.

2. Данните могат да бъдат предоставени в следния обем: **три имена, адрес и телефон за връзка**, съгласно принципа за „свеждане на данните до минимум“, визиран в чл. 5, пар. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (79) 2019 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759